

સફુ તમે ના રહેશો કોરા રે, આજ અમૃતની થાય લ્હાણી... આજે લ્હાલો શતદ્યારે ખૂબ ખૂબ લરસતો રે લોલ...

^{સ્વામિશ્રીજી} ચાતુર્માસમાં ભક્તિ અદા કરવા અંગે ગુરુદૃરિ સાદેબજીનાં આજ્ઞાવચન તથા હૃદયભાવના

- * દરરોજ નિત્ય ૩૦ મિનિટ ધૂન અવશ્ય કરવી અને શક્ય હોય તો તે ઉપરાંત ધૂન કરવી.
- * ભગવાનની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવા સાધના કરતા સાધકના જીવનમાં આ ત્રણ બાબત અવશ્ય હોવી જોઈએ : ધૂન, કથાવાર્તા અને સેવા.
- ★ સેવા મહિમાથી નિર્દોષભાવેયુક્ત થશે તો તેમાં કંટાળો નહીં આવે. તેવો મહિમા કથાવાર્તા અને સત્સંગસભા થકી આવશે અને કોઈનાયવિષે ભાવફેરનથાયતે માટે ધૂન-પ્રાર્થનાકરવી. આમ, ત્રણેય અત્યંત આવશ્યક બાબત છે.
- ∗ આ ચાતુર્માસમાં સૌ કોઈ એક આધ્યાત્મિક નિયમ અને એક તપ-વ્રતના, આહાર-વિહારના સંયમના વિશેષ નિયમ ધારણ કરે તેવી પ્રાર્થના.
- ★ આધ્યાત્મિક નિયમ એટલે નિયમિત કથાવાર્તામાં હાજરીનો નિયમ, ધૂનનો નિયમ, માળાનો નિયમ, મંત્રલેખનનો નિયમ વગેરે લેવા.
- ★ આહાર-વિહારમાં સંયમ અને તપ-વ્રતના નિયમ એટલે આખો ચાતુર્માસ અથવા ઓછામાં ઓછું શ્રાવણ માસ દરમિયાન એકટાણાં કરવા. શારીરિક અનુકૂળતા હોય તો આખો શ્રાવણ માસ કે શ્રાવણ માસમાં ઓછામાં ઓછા ૧૫ દિવસ ધારણાં-પારણાંનાં તપ કરવાં. પોતાને ગમતા કોઈ આહાર અને વિહારના ત્યાગ કરવાના નિયમ લેવા.
- ત્ય 'વચનામૃત' અને 'સ્વામીની વાતો'નાં વાંચન તો કરવા જ; પરંતુ, સાથે સાથે દરરોજ કોઈ એક ભગવાન શ્રી
 સ્વામિનારાયણ, અથવા અક્ષરબ્રહ્મ શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામીજી, અથવા બ્રહ્મસવરૂપો શ્રી ભગતજી મહારાજ, શ્રી શાસ્ત્રીજી મહારાજ
 કે શ્રી યોગીજી મહારાજના જીવનચરિત્રના ગ્રંથમાંથી ઓછામાં આછા એક પાનનું વાંચન અથવા શ્રવણ કરવું.
- * આ ચાતુર્માસમાં આપણે સૌએ એક વિશિષ્ટ નિયમ લેવો છે. જેઓની સાથે રહીએ છીએ, જેઓની સાથે કામ કરીએ છીએ, જેઓની સાથે સત્સંગ કરીએ છીએ તે સર્વે ભગવાનના સંબંધવાળા નિર્દોષ છે, દિવ્ય છે એમ નિત્ય પ્રત્યે સૌને સંભારી ધૂન-પ્રાર્થના કરવી. ઉદાહરણ તરીકે, સંતોએ સંતઆવાસમાં નિવાસ કરતા સર્વે સંતો અને સેવા-કર્મયોગમાં કાર્ય કરતા સૌની રોજ પૂજામાં સ્મૃતિ કરી સૌ નિર્દોષ છે, દિવ્ય છે તેમ બોલીને પ્રાર્થના કરવી. તેમ, ગૃહસ્થ પરિવારમાં સાથે રહેતા અક્ષરમુક્તો અને સત્સંગના અક્ષરમુક્તોની સ્મૃતિ કરી સૌ નિર્દોષ છે, દિવ્ય છે, દિવ્ય છે... તેવી ભાવના કેળવવી અને તે દઢ કરવા પ્રભુના બળ માટે પ્રાર્થના કરવી.
- ★ આ પ્રકારે નિર્દોષભાવ દઢ કરી સૌમાં ભગવાન જોવાથી એકત્વ આવશે અને સંપ−સુહૃદભાવ−એકતા પાકી થશે. તે સાધનામાં ખૂબ સહાયરૂપ થશે અને અદ્ભુત પરિણામ અને પરિવર્તન જોવા મળશે. માટે, આ પ્રયોગ વિશિષ્ટ નિયમરૂપે આપણે સૌએ ધારણ કરવો.

તો, હે સંતો ! હે અક્ષરમુક્તો !

ચાતુર્માસ અને ગુરુપૂર્ણિમાના શુભ મહામંગલકારી પ્રસંગે અને આ વર્ષ 'ગુરુ આજ્ઞા મહિમા પર્વ' તરીકે ઊજવી રહ્યા છીએ ત્યારે આવો આપણે સૌ ભેગા મળી ગુરુહરિ સાહેબદાદાની આજ્ઞા અને હૃદયભાવનાને જીવવા કટિબહ્દ થઈએ અને ભક્તિ અદા કરીએ.

સંકલન : સાધુ ડૉ. સરજુદાસ

||સ્વ

સંતભગવંત સાદેબજીની ગાળી સાદા...

૧૨ જૂન ૨૦૨૫, બ્રહ્મસ્વરૂપ પરમ પૂજ્ય કાકાજી મહારાજ જયંતી, શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ સ્વામિનારાયણ મંદિર પાટોત્સવ, શ્રી માણાવદર તીર્થધામ.

ગૅસ્ટહાઉસના ચોકમાં એક ખાટલો હતો, તેમાં આવીને હું સૂઈ ગયો. થોડી વાર પછી બે ભાઈઓ આવ્યા એટલે બેઠો થઈ ગયો. એક ડાબી બાજુ ને બીજા જમણી બાજુ બેઠા. પછી એમણે મારી લૅફ્ટ-રાઇટ લેવા માંડી : 'ક્યાંથી આવું શીખી લાવ્યો ? કોણે તને આ શિખવાડ્યું છે ? ભાષણ કરતાં ના આવડતું હોય તો ના બોલીએ, શું કામ બોલ્યો ? આવું બોલવા તને ઊભો કર્યો હતો ?' બાપ રે બાપ ! હું તો આશ્ચર્યમાં પડી ગયો કે આ ભાઈઓને શું થયું ? તેઓ સામાન્ય હરિભક્તો નહોતા, બહુ મોટા જ્ઞાની અને પૂજનીય ભક્તો અને બી.એ.પી.એસ. સંસ્થાના ટ્રસ્ટીઓ પણ હતા. વારાફરતી બંનેએ ફાયરિંગ કરવા માંડ્યું. પણ, ખરેખર બાપાએ કૃપા કરી દાદુકાકાનો યોગ આપ્યો હતો એટલે દાદ્રકાકાએ ભગવાનનું કર્તાહર્તાપણું સમજાવેલું અને 'જે કંઈ પણ થાય છે, જે થઈ રહ્યું છે એ આપણા હિત માટે બાપા કરે છે એવું માની વર્તવું એ કર્તાહર્તા માન્યા.' એ વાતનું પ્રૅક્ટિકલ જ્ઞાન આ પ્રસંગ દ્વારા મને આપવું હતું. તેથી હું તો સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... કરી 'બાપા મારી રક્ષા કરજો . એમના વિશે મને ભાવફેર ના થાય. અને આ મુક્તો જે કહે છે એ જો સાચું હોય તો મારી ભૂલ સુધારજો.' કાકાજીનો જે જોગ હતો તેના પરિણામે આવી હકારાત્મક પ્રાર્થના થઈ ગઈ. બાપા કહેતા કે, 'એવા સત્પુરૂ ખનો યોગ હોય તો તેઓ આપણી મોટા ભય થકી રક્ષા કરે.' શો ભય? તો ભગવાનના ભક્તોના અભાવ, ખટપટમાં પડી જાવ તો બહુ મોટું પ્રારબ્ધ ઊભું થાય - એ ભયંકર ભય છે. ગમે એટલાં અપમાન થાય, ગમે એટલા હડકારે, પણ એમના વિશે ભાવભેર ના થાય. તેના દ્વારા ભગવાન મારા હિત માટે કરી રહ્યા છે તેવું માનીએ તો ભયથી રક્ષા થાય. પણ આવું કયારે મનાય ? તો એવા સત્પુરુષનો યોગ હોય ત્યારે અને એવા સંતોને વિશે આત્મબુદ્ધિ ને પ્રીતિ હોય તો એમની વાત મનાય, એનો અમલ થાય. એટલે આ બંને મુક્તો

શ્રી માણાવદર મંદિરની મૂર્તિઓના ૬૦મા પાટોત્સવ પર્વઅને દાદુકાકા પ્રાગટ્યપર્વનીજય જય જય !

૧૯૬૪માં શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ છાત્રાલયના પાયા ખોદાયા પછી યોગીબાપા અમદાવાદ થઈને ગોંડલ પધારતા હતા. આણંદ સ્ટૅશન પર અમે બધા બાપાનાં દર્શન કરવા, બાપાના આશીર્વાદ લેવા ગયા ત્યારે બાપાએ મને બોલાવીને કહ્યું, 'માણાવદર મૂર્તિઓની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા છે તો તમે બધા યુવાનો આવો. પણ આ રતિલાલ ને ચશ્માવાળા (પૂ. ડૉ. સનંદભાઈ)ને અહીં રોકજો. છાત્રાલયનું કામ ચાલુ છે તો તેઓ તેની દેખરેખરાખે.' એ પ્રમાણે રતિભાઈ અને સનંદભાઈને અહીંનું કામકાજ સોંપીને અમે પહેલાં ગોંડલ ગયા. ત્યારે વૈશાખમહિનો હતો. વૈશાખ વદિ બારશે બાપાનું પ્રાગટ્યપર્વ. તે દિવસે સવારે અમે ગોંડલ પહોંચ્યા. પછી તૈયાર થઈને સભામાં બેઠા. પ.પ. યોગીબાપાના પ્રાગટ્યપર્વની સભા ગોંડલ મંદિરના સભાખંડમાં હતી. બધાનાં પ્રવચન ચાલતાં હતાં. એટલામાં પ્રવચન કરવા માટે મારું નામ બોલાયું. અમો સૌને તો દાદુકાકાનો બે વર્ષથી યોગ હતો અને સતત બે વર્ષથી દાદુકાકા પ્રગટની ઉપાસનાની ને બાપાના માહાત્મ્યની ખૂબ વાતો કરતા; એટલે એ કથા બધી સાંભળેલી. મને પ્રવચન કરવા ઊભો કર્યો એટલે પ્રવચનમાં મેં બાપાના મહિમાની વાતો કરી. દાદુકાકા કહેતા કે, 'અક્ષરધામમાં જે છે એનું એ જ ભગવાનનું દિવ્ય સ્વરૂપ આપણી સમક્ષ છે, તો બે હાથ જોડીને એમની આજ્ઞા પાળીએ ને સૌની નિર્દોષભાવે સેવા કરી લઈએ.'-આવી બધી વાતો કરી તેથી બધાને આનંદ થયા ને તે વ્યક્ત કરવા તાલીઓ પણ પાડી.

ત્યાં એક ગૅસ્ટહાઉસ હતું જ્યાં દાદુકાકા ઊતરતા. અમે બધા ત્યાં સેવામાં જતા. તે દિવસે સવારે વહેલા ઊઠેલા તેથી સવારે યોગીબાપાનાં દર્શન કરી, એ

અહીંથી નીકળી, પટેલ ચોકમાં થઈ પાછા મંદિરે આવ્યા હતા. અને અહીંયાં બાપાએ મૂર્તિપ્રતિષ્ઠા કરી. પણ કાકાજીએ માણાવદર, સરદારગઢ ને આજુ બાજુ નાં ગામો ના ભકતો ના હૃદયમાં યો ગીજી મહારાજના પ્રગટપણાનો, અક્ષરપુરુષોત્તમની ઉપાસનાનો એવો મહિમા સ્થાપિત કર્યો હતો કે, વણકહ્યે બાપાએ કાકાના જન્મદિવસે-૧૨ જૂને જ માણાવદરને અદ્ભુત નજરાણા તરીકે આ મંદિરની ભેટ આપી અને આપણને કાકાની કાયમીસ્મૃતિઆપી.

મંદિરનું રિનોવેશન અદ્ભુત થયું છે ! અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈની પ્રેરણાથી રણછોડભાઈ, અરુણભાઈની ઇચ્છા હતી કે આ મંદિરને સરસ બનાવવું. આ મંદિરનું રિનોવેશનનું કામચાલતું હતું. મંદિરના હૉલનું તળિયું ઊંચું લેવું હતું. જો તળિયું ઊંચું લઈએ તો દેરી અને શ્રી ઠાકોરજી નીચા થઈ જાય. યોગીજી મહારાજે મંદિરમાં જે મૂર્તિઓની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા કરી છે એ સ્થાનને આઘું પાછું નહોતું કરવું અને મૂર્તિઓને પણ બદલવી નહોતી. અત્યારે સાયન્સ અને ટેકનોલૉજીનો એટલો વિકાસ થયો છે કે, આપણી ટૅક્નિકલ ટીમે આવીને આખી દેરીને લિફ્ટ-ઊંચી કરી ને પછી આખું તળિયું ઊંચું કર્યું. દેરી એમની એમ ઇનટૅક્ટ રાખી છે. મૂર્તિઓને ફક્ત કલરકામ કર્યું, બાકી બાપાએ જે પ્રતિષ્ઠા કરી એ જ મૂર્તિઓ છે, એ જ દેરી અને શિખર છે. પછી બંને બાજુમાં ભગતજી મહારાજ, જાગા સ્વામી, કૃષ્ણજી અદા, કાકાજી, પપ્પાજી, હરિપ્રસાદ સ્વામીજીની મૂર્તિઓ જે પધરાવી છે એટલું વધાર્યું છે પણ વચ્ચેનું જે આખું માળખું છે તે અને અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજ, શાસ્ત્રીજી મહારાજ ને ગુર્દેવ યોગીજી મહારાજની મૂર્તિઓ બાપાએ પ્રતિષ્ઠત કરેલ એની એ જ મૂર્તિઓ છે એમાં જરાય ફેરફાર કર્યો નથી. આ જ અક્ષરદેરી હતી અને ઉપર શિખર ને બધું એનું એ જ છે એમ કહીએ તો ચાલે. કોઈને ખ્યાલ ના આવે એટલું અદુભુત કામ થયું છે ! ધન્ય છે આપણી ઍન્જિનિયરિંગ ટીમને, ધન્ય છે અરુણભાઈ, રણછોડભાઈ, દિનાભાઈ ને અહીંના સંતોને ! બાપાએ જ્યારે પ્રતિષ્ઠા કરી ત્યારે અમે આ મંદિર જોયેલું, અને પછી અત્યારે રિનોવેશન કર્યું ત્યારે જોયું, તો ત્યારના ને અત્યારના મંદિરમાં ખરેખર આકાશ-પાતાળનો કરક છે. શ્રી ઠાકોરજીએ આ અક્ષરદેરી તુલ્ય મંદિરમાં બિરાજમાન થઈને એટલી બધી પ્રગતિ કરાવી છે !

આટલું બધું બોલ્યા, પણ હું તો એમના વિશે ભાવફેર ના થાય એ માટે અંદરથી સ્વામિનારાયણ… સ્વામિનારાયણ… સ્વામિનારાયણ… ધૂન કરતો હતો. હું બેઠો બેઠો અંતરથી ભજન કરું ને પેલા બેયનું ફાયરિંગ તો ચાલુ જ હતું.

ત્યારે એક બહુ મોટા હરિભક્ત-માણેકલાલ શેઠ કે જેમણે મહંત સ્વામીને સંતોને દીક્ષા આપ્યા પછી મુંબઈ-કાંદીવલી એમના બંગલે ભણવા રાખ્યા હતા તેઓ ગૅસ્ટહાઉસમાં અંદર બેઠા હતા ને બેઠા બેઠા આ બંનેની વાતો સાંભળતા હતા. બહુ ચાલ્યું એટલે તેઓ એકદમ ઊભા થઈને ગૅસ્ટહાઉસમાંથી બહાર આવ્યા ને પડકારો કર્યો, 'અલા એય, ક્યારના શેના બડબડ કરો છો! એ છોકરાને જે દેખાયું એ બોલ્યો. તમને ના દેખાય તો ના બોલશો. ઊભા થઈ જાવ.' પેલા બેઉ જતા રહ્યા ને આપણી રક્ષા થઈ ગઈ. શી રક્ષા થઈ ? તો કાકાજીનું હેત હતું તો કાકાજીની વાતનો સ્વીકાર થયો ને નિર્દો ષભાવ રાખ્યો તો આપણે કશું કહેવું ના પડ્યું ને બંનેને ઉઠાડી દીધા. અને નિર્દો ષભાવ રહ્યો તો બાપા રાજી થયા એ છોગામાં ! દાદ્વકાકાએ આવાં કામ કર્યાં છે.

સત્સંગનો પ્રસાર ને પ્રચાર તો બહુથયો છે. પણ તેમાં બાપાના અભિપ્રાય પ્રમાણે જ કાકાએ કામ કર્યું છે, એટલે દાદુદાકાકા માટે એમ કહેવાતું – નિર્દો ષબુદ્ધિના રાજા છે ! નિર્દો ષબુદ્ધિ પોતે રાખી અને તેઓના જીવનના વર્તનમાં હતું તો અમારા સૌ યુવાનોના વર્તનમાં પણ આવ્યું. આ પ્રસંગ પછી આવા કોઈ પ્રસંગ બને તો ખરેખર મને કશું લાગતું નથી. કોઈ વઢે, ના ફાવે તો હસી કાઢું. કોઈને થાય કે આને કંઈ સમજ પડતી લાગતી નથી. જેને જે સમજવું હોય તે સમજે, પણ બાપા રાજી થાય છે ને ! કોઈ સારું બોલે, કોઈ ખોટું બોલે એવું તો સતત રહેતું હોય છે, પણ એમનામાં રહીને મહારાજને જે બોલવું હોય તે બોલે. અને આપણે પણ સ્વતંત્ર છીએ, કોઈ ગમે તે બોલે, પણ તેમનામાં રહીને પ્રભુ બોલી રહ્યા છે એવું માનવામાં આપણે સ્વતંત્ર છીએ. એવો નિશ્વય કરીએ તો હસતા-રમતા, ખેલતા-કૂદતા, હઠ, માન, ઇર્ષ્યાના ભાવોથી ઉપર ઊઠીને કામ-ક્રોધાદિક દોષ રહિત થઈ જવાય એવો અદ્ભુત સત્સંગ આપણને મળ્યો છે. એનું બહુમોટું મૂલ્ય છે. તે મૂલ્ય આરીતે ચૂકવાય કે –કોઈનેય વિષે અભાવ નહીં; કાકાએ આ શિખવાડ્યું.

પ.પૂ. યોગીબાપાનો પ્રાગટ્યપર્વ ઊજવ્યા પછી ગોંડલથી અમે અહીં માણાવદર મંદિરે આવ્યા. મંદિરેથી મૂર્તિઓનું સરસ પ્રૉસેસન નીકળ્યું હતું.

तभारुं डोઈ जराज जोलतो होय, तभारी डोઈ टुश्भनी डरतो होय-એने એ डरवानी छूट छे, એ ભले डरतो. पड़ा आपडाने पड़ा એभना विशे निर्होषભाव राजवानी छूट छे. अक्षरधामउप थवा माटे अठवाऽिङ सत्संगसला डरवानी, अऽधो डलाङ धून डरवानी, थे डमाओ छो तेनी १० टडा सेवा गुरुवयने मंदिरमां अयूड आपवानी अने १० टडा आयुष्यनो धर्मादो पडा डरवानो.

વશરામ ને સૌ વડીલોને સંભારવા પડે. આ લોકો માણાવદર ને આજુબાજુનાં ગામોમાં સત્સંગ માટે ખરેખર સમર્પિત થઈને જીવન જીવ્યા છે. તો તેઓ સૌને પણ આ નિમિત્તે આપણા સૌનાંય લાખ લાખ વંદન ! બધા ભક્તોને પણ ધન્યછે !તેઓને પણલાખલાખવંદન !

જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

(પાટોત્સવ સભામાં આશીર્દાન)

* * * * *

અક્ષરદેરી તુલ્ય માણાવદરના મંદિરની મૂર્તિઓના પાટોત્સવ વિધિનાહીરકમહોત્સવનીજય ! ખરેખર ખૂબ આનંદનો દિવસ !

બાપા કેવા અદુભૂત પુરુષ હતા ! એટલા છૂપા કે સામાન્ય સાધુ કરતાંય સામાન્ય લાગે. સામાન્ય જ્ઞાની લાગે, જાણે કશી સમજ જ ના પડતી હોય. અમદાવાદમાં બાબુભાઈ કોઠારી શાસ્ત્રીજી મહારાજને કહે કે, 'સ્વામી, તમારી ઉંમર થઈ ગઈ, આ બધાં મંદિરો તૈયાર થઈ રહ્યાં છે, દેશ-પરદેશમાં આટલા બધા ભક્તો વધ્યા છે તો તમારો કોઈ વારસદાર નીમતા જાવ તો બધું પાછળ સાચવે.' ત્યારે શાસ્ત્રીજી મહારાજ કહે, 'આ યોગી મારા વારસદાર છે ને !' બાબુભાઈકોઠારી કહે, 'યોગી ? એ તો ભલાભોળા સાધુ છે, એ કેમનું તમાર્ સાચવશે ?' યોગીજી મહારાજને બધા આવા જ જાણતા. જૂનાગઢથી વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામી ને પાંચ સંતો નીકળ્યા હતા. હકા ખાચર લખે છે, 'એમાં ભેળા યોગીજી મહારાજ હતા, એ આખો દિવસ સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... કરે ને તાળીઓ પાડી ભજનો ગાય-હસતા જ હોય. અમને એમ થાય કે આમને કશું સમજાતું નથી.' તમે જુઓ તો કોઈને ખ્યાલ જ નહોતો. પણ ધન્ય છે દાદુકાકાને! યોગીજી મહારાજે આપણા માટે આવા દિવ્ય પુરૂષને પસંદ કર્યા. કરમસદ ચરોતરનું પાણીદાર ગામ કહેવાય. જ્યાંથી વીર વિઠલભાઈ ને સરદાર વદ્યભભાઈ પ્રગટ થયા. એ જ ગામમાં દાદ્રકાકા ને પપ્પાજી પ્રગટ થયા આધ્યાત્મિક રીતે -એવું પાણીદાર ગામ. શૂરવીર-કશાથી ડરે નહીં, કશાથી પાછા ના પડે એવા તેઓ દિવ્ય પુરુષ ને પાછા ભણેલા-ગણેલા, આખી દુનિયા કરેલા. એવા કાકાને પસંદ કરી ૩જી ફેબ્રુઆરી, ૧૯૫૨માં બાપાએ ગોંડલ મંદિરે સમાધિ કરાવી. અને આ યોગીજી મહારાજ સામાન્ય સાધુ નથી, અજ્ઞાની નથી, કશી સમજણ પડતી નથી એવું નથી. સ્વયં

અહીંના સંતો પણ એવા સરસ છે, ખરેખર સામાન્ય સાધુઓ નથી. સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા રાખીને, એકબીજાને પૂરક બનીને સરસ જીવન જીવે છે. અહીંના યુવાનો પણ બધા હોનહાર છે. અત્યારે મોટા ભાગના યુવાનો તો રાજકોટ, જૂનાગઢ, અમદાવાદ સેંટ થયા છે, અહીં તો ગણ્યાગાં ઠ્યા જ રહ્યા છે. બધા આઈ.ટી. સ્પેશ્વાલિસ્ટો છે, સારી સારી પોઝિશન પર છે, નોકરી-ધંધો-વ્યાપાર કરે છે. પણ, જ્યારે પણ અમારા અરૂણભાઈ-દિનાભાઈ ને કોઈ સંતો ફૉન પર સમાચાર મોકલે - સાધુ-સંતોની હાકલ પડે એટલે ગમે ત્યાંથી એ બધા સેવકો બધું કામ પડતું મૂકીને અહીં સેવામાં હાજર થઈ જાય. ડૅકોરેશન, સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ કે માઇક ગોઠવવાનું ને બધું ગોઠવી દે. અમારી આ બધી રેસ્ક્યૂ સર્વિસ છે. શાબાશ ! ખરેખર અમો સૌના આ યુવાનોને ધન્યવાદ છે ! અમદાવાદના બધા યુવાનો આવ્યા છે. એ લોકો પણ એટલું જ કામ કરે છે. અશ્વિનભાઈએ સૂચના આપી કે, 'માણાવદર શિબિર છે તમે આવી જાવ.' તો બધું ઍડજસ્ટ કરી, બધું ગોઠવી, છોડીને અહીંયાં આવી ગયા. તમે જુઓ તો એકેય નવરા નથી, પણ ભગવાનના કામ માટે તૈયાર ! શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને કહ્યું કે, તમે જંગલમાં જતા રહો ને બધું છોડીને બેસી જાવ એ ત્યાગ છે, એની ના નથી. પણ ગમે એટલી પ્રવૃત્તિમાં હોવ, ગમે એટલા કામમાં હોવ પણ સાધ, સંત કે ગુરૂનો ઑર્ડર આવે તો બધું ગૌણ થઈ જાય; એ સાચો ત્યાગ છે. એવાં ત્યાગી યુવાન-યુવતીઓ, ગૃહસ્થોને મારાં વંદન છે !

દાદુકાકાએ એવું જીવન જીવીને બતાવ્યું. કાકા ગમે એટલા કામમાં હોય, પણ બાપાનો સંદેશ મળે કે, 'દાદુભાઈ આવી જજો' તો કાકાને બાપા પાસે જતા કોઈ રોકી ના શકે. બાપાની આજ્ઞા, બાપાનું કાર્ય, બાપાનો અભિપ્રાય, બાપાને શું ગમે છે ? એનું દાદુકાકાને ખૂબ અનુસંધાન હતું. તેઓ ખરેખર બાપારૂપ હતા, તો એમની સાથે રહીને અમારી વ્રતઘારી સંતોની આ સાધના પણ સરળ ને આનંદદાયક થઈ ગઈ. કાકાજીનો યોગ હતો તો પપ્પાજી પાસે એમની આજ્ઞામાં રહીને જીવન જીવવાનું અમારા માટે સરળ થઈ ગયું. એવા કાકાજીના પ્રાગટ્યપર્વે આપણને સૌને બાપાએ આવી અક્ષરદેરી તુલ્ય મંદિરની ભેટ આપી, કાકાની કાયમ માટે આપણને સ્મૃતિ આપી છે એ માટે યોગીબાપાને ખરેખર લાખ લાખ લાખ વંદન ! દાદુકાકાને લાખ લાખ વંદન! અને વિશેષ દેવશીબાપા, હરિભાઈ, ભવાનબાપા, જશમદભાઈ, નરશીકૃવા,

કે, 'હવે આ લોકોની આધ્યાત્મિક જવાબદારી તમારે સંભાળવાની અને વ્યાવહારિક માર્ગદર્શન પણ તમારે આપવાનું છે.' અને સાથે સાથે બાપાએ અમને એવું કહ્યું કે, 'હવેથી તમે દાદુભાઈની આજ્ઞામાં રહેજો.' અને પછી કાકા ૧૯૬ ૩થી ૬૬ ચાર વરસ લાગલાગટ મું બઈથી વદ્ધભવિદ્યાનગર આવતા રહ્યા, અમારી સાથે રહ્યા, અમને દોરતા રહ્યા, મહિમાસભર વાતો દ્વારા અમો સૌને માહાત્મ્યમાં તરબોળ કર્યા, પ્રેમ આપતા રહ્યા. ૧૪ મે, ૧૯૬૬માં જ્યારે યોગીબાપાએ અમદાવાદ શાહીબાગ મંદિરે મંત્રદીક્ષા આપી કે, 'તમારે સૌએ સંસારમાં જવું નથી, તમને સૌને સાધુ બનાવવા છે પણ ભગવાં કપડાંવાળા નહીં, આજ કપડે સાધુ રાખવા છે. તમારા સૌનું હૃદય ભગવું કરવું છે.'

અમે જૂન-૧૯૬૬માં બાપા અને પ્રમુખ સ્વામીની આજ્ઞાથી સંસ્થામાંથી નીકબ્યા પછી ૧૯૬૭માં શ્રીજી કૉલોનીમાં રહેતા હતા. પ.પૂ. યોગીબાપાની આજ્ઞાથી ૧૯૫૭-૫૮થી વિદ્યાનગરમાં કૉલેજની હૉસ્ટેલમાં યુવકોની અઠવાડિક સત્સંગસભા દર ગુરુવારે કરતા હતા. તે પ્રમાણે ૧૯૬૭ના જાન્યુઆરી માસમાં ગુરુવારના દિવસે શ્રીજી કૉલોનીમાં અઠવાડિક સત્સંગસભા હતી. તે દિવસે પ.પૂ. કાકાજી મુંબઈથી આવેલા તો તેઓ પ.પૂ. ૫૫૫ાજી સાથે શ્રીજી કૉલોનીમાં સભામાં આવ્યા. સભામાં અમે દસ-અગિયાર ભાઈઓ જ હતા. કાકાજીએ અચાનક જ અમને કહ્યું કે, 'ભગવાંધારી સાધુ થવાની તો બાપાએ તમને ના પાડી છે અને ભગવા હૃદયના સાધુ બનવા માટે સંસારમાં જવાની પણ ના પાડી છે. તો આપણે એમ કરીએ કે તમને પ્રત્યેકને અત્યારે વ્રત લેવડાવીએ.' તે દિવસ પોપી પૂનમનો હતો ને પાછો ગુરુવાર હતો. તેઓ સાથે સોનાબાએ ફૂલ મોકલ્યાં હતાં. કાકાજીએ પાણી આપીને પ્રભુના અર્થે જીવન જીવવાનું વ્રત લેવડાવ્યું. ૧૯૬૭ના જાન્યુઆરીમાં ૯ યુવાનોએ પહેલાંમાં પહેલું વ્રત લીધું. અને ત્યારથી યુવાનો માટે વ્રતધારી સાધુઓનો સાધૃતાને માર્ગે ચાલવાનો આખો માર્ગ શરૂથયો.

હવે પ.પૂ. દાદુકાકાના પ્રસંગની વાત. છાત્રાલયનું જ્યારે કામ ચાલતું હતું ત્યારે અને છાત્રાલય ચાલુ થયા પછી પણ કાકાજીની મું બઈથી વદ્ધભવિદ્યાનગર આવન-જાવન રહેતી હતી. એક દિવસ કાકાજી ગોરધનભાઈ કૉન્ટ્રાક્ટરની ગાડીમાં આણંદ મંદિરે દર્શન કરવા ગયા. ત્યારે તો અમે ભણતા હતા એટલે અક્ષરપુરુષોત્તમ છાત્રાલયમાં હતા. પણ ગોરધનદાસે આવીને

ભગવાન એમનામાં અખંડ રહ્યા છે. એમના દ્વારા ભગવાન દર્શન દે છે, આશીર્વાદ આપે છે. અક્ષરધામમાં છે તે સ્વામિનારાયણ ભગવાન તેઓ દ્વારા-સંત દ્વારા આપણને મળ્યા છે. આ વાત દાદુકાકાએ છડેચોક કહી અને ખરેખર ખૂબ મહિમા પ્રસરાવ્યો ! અક્ષરપુરુષોત્તમની શુલ્દ ઉપાસના-પ્રગટની ઉપાસનાના પ્રવર્તનનું કામ કાકાએ કર્યું. આપણે જોઈએ છીએ કે પછી બી.એ.પી.એસ. સંસ્થામાં અદૃભૂત પરિવર્તન આવ્યું.

દાદુકાકા પણ બાપાની અનન્ય પ્રસન્નતાનું પાત્ર ! કાકાને સમાધિ થઈ પછી દેશ-પરદેશ-આખો સમાજ બાપાના જેટલું જ એમને સૌ માન આપતા. મું બઈના અમુક હરિભક્તો તો તેમને 'છોટા યોગી' કહેતા, આ યોગીનું જ સ્વરૂપ છે એટલું બધું માન-સન્માન ! પ્રવચન સાંભળવા તો હકડેઠઠ ભક્તો ભેગા થાય, તાડદેવ બધાની અવરજવર વધી જાય, તાડદેવમાં ૮૪ પગથિયાં છે. એટલાં પગથિયાં ચઢી ચઢીને કાકાજીનો સમાગમ કરવા બધા જતા. શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને પ્રથમ ૨૭ વચનામૃતમાં લખ્યું છે-'વડવાનળ અગ્નિ જેવા સાધુ - જેમના થકી ભગવાન આ પૃથ્વી ઉપર અખંડ રહ્યા છે.' સમુદ્રમાં અગ્નિ રહ્યો છે પણ સમુદ્રના પાણીથી ઓલવાતો નથી. ઊલટું, સમુદ્રની ખારાશને દૂર કરી તેમાંથી વાદળો બને છે ને વાદળોનું મીઠું પાણી વરસે છે, એનાથી હજારો લોકો સુખી થઈ જાય છે. એમ વડવાનળ અગ્નિ સમ સાધુ -જેઓ અખંડ ભગવાનના ધારક છે, જેમના દ્વારા ભગવાન પૃથ્વી પર વિચરણ કરે છે અને માયામાં રહ્યા થકા પણ માયાથી નિર્લેપ રહે છે. એ 'વચનામૃત'માં મહારાજ કહે છે, 'અમને માન-સન્માન આપતો હોય, હાર પહેરાવતો હોય, એનાથી અમે હર્ષ ના પામીએ. અને એનો એ જ માણસ પાછો ગાળો ભાંડે. અપમાન કરે તો એનાથી અમે શોક ના પામીએ, અમે અમારી મસ્તીએ મસ્ત છીએ, પ્રભુની મસ્તીએ મસ્ત છીએ.' દાદ્રકાકાનું આવું જીવન હતું. પ્રભુની મસ્તીએ કાકા મસ્ત હતા એ અમે જોયું છે.

બાપાની આજ્ઞાથી બહેનોનું જે કાર્ય ઊપડ્યું, એના કાકાજી જ આગેવાન હતા. આફ્રિકાથી પપ્પાજી આવ્યા. પપ્પાજીના સાંનિધ્યમાં બહેનોની પ્રવૃત્તિ શરૂ થઈ એને લઈને કાકાએ ખૂબ અપમાન સહન કર્યાં છે. યોગીબાપાએ ૧૯૬૩માં ફેબ્રુઆરી મહિનામાં આણંદ મંદિરે અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, રતિભાઈ ને અમારા બધાનો હાથ દાદુકાકાના હાથમાં આપીને દાદુકાકાને કહ્યું

भंदिरमां आवीने सेवा डरो अने डोઈ'नी जटपट, माथाडूट, अमहिमा, लावइेरमां पडशो જ नहीं. आटलुं डरवाथी मोटा पुरुषनी प्रसन्नता प्राप्त थतां જे मांगो ते मणशे, ने शोधो ते જડशे. तमे जुद अक्षरदेरी जनी જशो. એवा आपडाने सौने जनाववा છे. આપણને સૌને અદ્ભુત સત્સંગ મળ્યો છે, અદ્ભુત સંતો મળ્યા છે, અદ્ભુત સત્સંગ સમાજ મળ્યો છે ! બાપા કદે, 'દવે તો આપણે ખોતરીને દુઃખ ઊભું કરીએ તો દુઃખ છે. બાકી દુઃખ છે જ नहीं. સુખ, સુખ ને સુખ જ છે.'

> એમના થકી મહારાજ જ બોલ્યા છે એમ માની ઘૂન કરી તો તમે માનશો ? બે અઠવાડિયાં પછી અંબાલાલભાઈ મારી પાસે આવ્યા ને કહે, 'તમે બધા ૪૦– ૫૦ યુવાનો સાથે દાદુભાઈને મારે જમાડવા છે.' દાદુકાકા ફરી જ્યારે મું બઈથી આવ્યા ત્યારે આણંદ સ્ટેશનેથી અમે સૌ સીધા એમના ઘરે ગયા, જમ્યા ને ધૂન-ભજન કર્યાં. એમના ઘરે લાડુની રસોઈ જમ્યા. પણ દાદુકાકાને તો અપમાન કરે ત્યારેય મસ્તી, ને લાડવા ખવડાવી હાર પહેરાવે તોય એની એ મસ્તી ! મારી મસ્તી એ મારા ગુરુ યોગીજી મહારાજની પ્રસન્નતા અને ઇષ્ટદેવ સ્વામિનારાયણની કૃપાને લીધે છે. બાહ્ય કોઈ માન-અપમાન થાય, બોલે-ના બોલાવે, ગણે-ના ગણે; એની સાથે કંઈલેવા-દેવા છે જ નહીં.

> તમે અહીં જુઓ તો આ મંદિરનો હૉલ દેખાય છે. ઉપર અગાશીમાં જાવ તો માણાવદર ગામ દેખાશે, એનાથી ઉપર જાવ તો જૂનાગઢ જિલ્લો દેખાશે અને આકાશમાં ૩૩,૦૦૦ ફૂટની ઉંચાઈએ પ્લૅનમાં જશો તો વાદળ જ વાદળ દેખાશે, આમાંનું કશું નહીં દેખાય. એમ એ પૂરૂષ એવી ઊંચાઈ પર પહોંચી ગયા હોય કે જેને આપણે માન-અપમાન કહીએ, સુખ-દુઃખ કહીએ, હરખ-શોક કહીએ-એ કશું એમના લેખામાં આવતું નથી. એવા આપણને સૌને બનાવવા છે ! કેટલી મોટી પ્રાપ્તિ આપણને થઈ છે ! જેનું કોઈ મૂલ્ય આપણે આપવાનું નથી-ફક્ત ધૂળના મૂલે સોનું ! કંઈ કર્યા વગર અક્ષરધામરૂપ થવા માટે અઠવાડિક સત્સંગસભા કરવાની, અડધો કલાક ધૂન કરવાની, જે કમાઓ છો તેની ૧૦ટકા સેવા ગુરુવચને મંદિરમાં અચૂક આપવાની અને ૧૦ ટકા આયુખ્યનો ધર્માદો પણ કરવાનો. તમારા ૨૪ કલાકમાંથી ૧૦ ટકા જે મિનિટો હોય તેને ભગવાનની સેવામાં કાઢો. 'વચનામૃત', 'સ્વામીની વાતો'નું વાંચન કરો. મંદિરમાં આવીને સેવા કરો અને કોઈની ખટપટ, માથાકૂટ, અમહિમા, ભાવફેરમાં પડશો જ નહીં. આટલું કરવાથી મોટા પુરુષની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થતાં જે માંગો તે મળશે, ને શોધો તે જડશે. તમે ખુદ અક્ષરદેરીરૂપ બની જશો. એવા આપણને સૌને બનાવવા છે.

> કેટલી મોટી પ્રાપ્તિ ! પણ એની પ્રતીતિ નથી એટલે રડ્યા કરીએ છીએ. ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ કહ્યું, 'રાજાનો કું વર છે, પણ મૂળા માટે રડે એવું છે. રાજાનો દીકરો છે, તેણે રડવાનું ના હોય. અવાજ કરે કે, મારે મૂળો ખાવો છે, તો એક-બે નહીં, ગાડાં ભરીને મૂળા તેની પાસે આવશે. એમ, આપણને

વાત કરેલી. કાકાજી જેવા મંદિરમાં ગયા એવા એક હરિભક્ત-ખૂબ મોટા માણસ હતા, તેમણે દાદુકાકાને મંદિરના પ્રવેશદ્વારે જ ઊભા રાખ્યા. ત્યારે ગુણાતીત જ્યોતની-બહેનોની પ્રવૃત્તિ શરૂ થયેલી. હજુ તો બહેનો તાડદેવમાં રહેતાં હતાં, વદ્યભવિદ્યાનગરમાં રહેવા આવેલાં નહિ, પણ આડીઅવળી ભાતભાતની વાતો થતી. એ બધી વાતો સાંભળેલી એટલે પેલા ભાઈએ દાદ્રકાકા ઉપર ખૂબ પસ્તાળ પાડી ને એલફેલ બોલ્યા કર્યું. કાકા તો ઊભા રહ્યા. પેલા બોલી બોલીને કેટલું બોલે ? થાક્યા એટલે કાકા કહે, 'હવે હું જાઉં દર્શન કરવા ?' કેવા સ્થિર પુરૂષ ! પછી છાત્રાલયમાં કાકા ને બધા આવી ગયા ને અમે બેઠા હતા. જે ભાઈએ આણંદ મંદિરે કાકાનું અપમાન કર્યું હતું એ અંબાલાલ કલ્યાણ યોજના બહુ મોટા માણસ હતા. જે છાત્રાલય થયું એ જમીન અંબાલાલ-કલ્યાણ યોજનાની હતી. કાકાજીએ અમને અંબાલાલભાઈનાં એટલો મહિમા ને ગુણગાન ગાયાં કે, 'આ માણસ બાપાના કેટલા કૃપાપાત્ર! બાપાની આજ્ઞાથી આ જમીન તેઓએ આપી. એમના પ્રતાપે આપણે હૉસ્ટેલ કરી શક્યા.' અમે બહાર નીકળ્યા પછી ગોરધનદાસ કૉન્ટ્રાક્ટરે આણંદ મંદિરે આ ભાઈએ કાકાનું અપમાન કર્યું હતું તેની વાત કરી. પણ કાકાજીએ જે ગુણગાન ગાયેલાં તો અમને અંબાલાલ-કલ્યાણ યોજના માટે જરા પણ ભાવફેર ના થયો. આ વાત અમે બધાએ જાણી છે એ કાકાને ખબર પડી એટલે અમને બધાને બોલાવ્યા ને કહ્યું કે, 'જુઓ, આપણે એમના વિશે ભાવફેર નહીં કરીએ, એમના માટે પ્રાર્થના કરીએ. એમણે સાંભળેલી વાતોથી બબડાટ કર્યો છે, પણ યાદ રાખો ! આપણે ભજન કરી, એમના વિશે ભાવફેર નહીં કરીએ તો એ વ્યક્તિ આપણને આ મહિનામાં ઘરે જમવા બોલાવશે, લખી રાખો !' આપણે બધાએ પણ આ પ્રયોગ કરવા જે વો છે કે, તમારું કોઈ ખરાબ બોલતો હોય, તમારી કોઈ દુશ્મની કરતો હોય-એને એ કરવાની છૂટ છે, એ ભલે કરતો. પણ આપણને પણ એમના વિશે નિર્દો પભાવરાખવાની છુટ છે.

યોગીજી મહારાજે કહ્યું, 'ભગવાન સૌનું ભલું કરો.' બાપાએ એવું ના કહ્યું કે, મને માનતો હોય, મારી આજ્ઞા પાળતો હોય એનું ભલું કરો; ના, સૌનું ભલું કરો. સારું બોલનાર કે ગાળો ભાંડનાર, અપમાન કરનાર-સૌનું ભલું કરો. એ ગુરુના આપણે શિષ્ય છીએ. દાદુકાકાએ એમના જીવનમાં આ ઍપ્લાય કર્યું કે, પેલા ભાઈએ અપમાન કર્યું, પણ એમનું ભલું થાય અને

બ્રહ્મજ્યોતિ કે માણાવદર બધાં સૅન્ટરોને જાગતાં ને ચેતનવંતાં બનાવવામાં કાકાએ મોટામાં મોટો પાયાનો ભાગ ભજવ્યો છે, છતાં બધાંથી નિર્લેપ રહ્યા છે. કોઈ એમને બોલાવે-ના બોલાવે, ગણે-ના ગણે એવું કાંઈ ગણ્યા વગર બાપા રાજી થાય એવી ભક્તિ કરી. તો કાકાજીએ આપણને શિખવાડ્યું છે કે, કોઈ માને, કોઈ પૂજે, કોઈ બોલાવે એના માટે આ સત્સંગ નથી કરતા. સત્સંગ તો મારા આત્મામાં રહેલા પરમાત્માનો પ્રકાશ આખા શરીરમાં પ્રસરે ને દેહભાવથી પર થઈ પ્રભુના ભાવે સુખિયા થવું છે એ માટે કરું છું. તો આવા ભાવથી સત્સંગ કરીએ. એવી કાકાજીના પ્રાગટ્યપર્વે પ્રાર્થના કરીએ. આપે અમારું કશું ગણ્યું નથી, કેવળ ને કેવળ પ્રભુનો સંબંધ જોયો છે. પ્રભુને રાજી કરવા માટે જે કરવું પડે એ કર્યું છે. તે માટે નમવું પડ્યું તો નમ્યા છો, ખમવું પડ્યું ત્યાં અમ્યા છો - બધું જ કર્યું છે. એ ખરે ખર આપ યોગીરૂપ બન્યા ! તો અમે આપના માર્ગે ચાલીએ અને સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા રાખી આપનો, પપ્પાજીનો, શ્રી યોગીજી મહારાજનો, શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનનો અને અક્ષરપર પોત્તમ ઉપાસનાનો ગોકીરો થાય એ માટે અમારા પક્ષે જે કરવું પડે તે કરવાનું અમને બળ, બુધ્ધિ ને પ્રેરણા આપજો. અહીંથી જતાં પહેલાં અક્ષરદેરી તુલ્ય મંદિરની મૂર્તિઓ સમક્ષ આપણે ૧૫ મિનિટ ધૂન કરીશું. જેને જે કંઈ પણ વ્યાવહારિક, આધ્યાત્મિક પ્રગતિ માટે - ગમે એવી વિટંબણા હોય તો શ્રી ઠાકોરજી આગળ મૂકી ધૂન કરીશું, તો જોજો ભગવાન કેવું સરસ કામ કરે છે.

સૌને પ્રભુ તન, મન, ધન, આત્માથી સુખિયાં કરે. અમારા સૌ સંતોને ભગવા હૃદયના સાધુ બનાવવાના બાપાના આશીર્વાદ છે તો હસતા-રમતા, ખેલતા-કૂદતા, આનંદપૂર્વક તે સાકાર થાય. અને અમે જેવા છીએ તેવા તમારા છીએ, આપે અમારો સ્વીકાર કર્યો છે -એ અમારું જમા પાસું છે; તો સૌને ભગવા હૃદયના સાધુ બનાવજો. અને એ સાધુઓ સાથે રહીને ભક્તિ કરનાર સર્વે યુવાનો, ગૃહસ્થ ભાઈઓ-બહેનો સર્વને હઠ, માન, ઈર્ષ્યાના ભાવથી ઉપર ઉઠાવી, કામ-ક્રોધાદિક દોષ રહિત બનાવી સુખિયાં સુખિયાં કરજો એવી પ્રાર્થના !

જયશ્રી સ્વામિનારાયણ !

(મુખ્ય સભામાં આશીર્દાન)

આટલી મોટી પ્રાપ્તિ થઈ છે, પણ મહંત સ્વામીજી કહે છે એમ, આપણને પ્રતીતિ નથી. પ્રતીતિ નથી એટલે આપણને એનું બળ નથી આવતું. પ્રતીતિ થાય એટલા માટે સ્વાધ્યાય-'વચનામૃત,' 'સ્વામીની વાતો' વાંચો. કેવા પુરુષની આપણને પ્રાપ્તિ થઈ છે, કેવા પુરુષે આપણો હાથ ઝાલ્યો છે, કેવા પુરુષની આપણા પર કૃપા વરસી છે અને કેવું અક્ષરદેરી તુલ્ય આવું અદ્ભુત મંદિર આપણને આપ્યું છે ! તે મહિમા સમજો. અને ખરેખર, તમને માણાવદરના સંતોને ધન્યવાદ છે ! અક્ષરદેરીનો જેવો અદ્ભુત મહિમા છે એ મહિમાની સુવાસ પ્રસરાવવાનું કામ આ સંતો પોતાનાં જીવનનાં વર્તન દ્વારા કરી રહ્યા છે. એટલે આખા સંતમંડળ તરફથી દિનેશ ને આ સંતોને ખબ ખબ ધન્યવાદ ! આપણને સૌને અદુભૂત સત્સંગ મળ્યો છે, અદુભૂત સંતો મળ્યા છે, અદ્ભૂત સત્સંગ સમાજ મળ્યો છે ! બાપા કહે, 'હવે તો આપણે ખોતરીને દુઃખ ઊભું કરીએ તો દુઃખ છે. બાકી દુઃખ છે જ નહીં. સુખ, સુખ ને સુખજ છે.' ખોતરીને દુઃખ ઊભું કરવું એટલે ? નહીં કામની માથાકૂટ ને ટીકાટિપ્પણ કરીએ છીએ અથવા તો અંદરો અંદર સંપ, સુહૃદભાવ, એકતાના રાખવા દે એવી વાતોને ઇમ્પોર્ટન્સ આપીએ છીએ એવી છોકરમતને લીધે સંપ, સુહૃદભાવને એકતા તૂટે છે એ ના તૂટવા દો.

બહેનો સોનાની જણસો પહેરીને પાછા ઘરે આવીને એ ગમે ત્યાં મૂકી દે છે ? એ તો કબાટમાં મૂકે, ચાર-પાંચ લોક મારે ને પાછાં હૅન્ડલ મચેડે કે ખુદ્ધું તો નથી રહ્યું ને ? સોનું કેટલું સાચવીને રાખીએ છીએ? એની કિંમત સમજીએ છીએ તો તેને સાચવીએ છીએ. એમ, સત્સંગની કિંમત સમજીએ તો એને સાચવીએ. સત્સંગમાં દુ:ખી થવું નથી. સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા રાખવાથી ભગવાનની અંતરની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય તો આપણું બધું છૂટી જાય. સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા રાખવા માટે તમે જે કંઈ કરો એ મોટામાં મોટું તપ છે. પોતાપણું છોડવું, પોતાની જીદ છોડવી, પોતાની માન્યતા છોડવી, પોતાનો વિચાર છોડવો, પોતાનો આગ્રહ છોડવો, પોતાની લાયકિંગ છોડવી. આ બધું છૂટી જશે તો સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા રહેશે, અને તો ભગવાન રાજી રહેશે ને અદ્ભુત કામ થશે !

દાદુકાકાએ એ જ કર્યું. યોગી ડિવાઇન સોસાયટી, ગુણાતીત જ્યોત, અનુપમ મિશન, સાંકરદા, સોખડા, મુંબઈ, દિલ્હી, પવઈ, વલભવિદ્યાનગર,

> भारा आत्मामां रहेला परमात्मानो प्रडाश आजा शरीरमां प्रसरे ने देहलावथी पर थए प्रलुना लावे सुजिया थवुं छे से माटे डरुं छुं. तो आवा लावथी सत्संग डरीએ.

<mark>હે અશ્વિન</mark>દાદા !

આજે આપનું પ્રાગટ્યપર્વ આપ અક્ષર પુરૂષ છો બ્રહ્નસ્વરૂપ સાહેબજીમાં એકાકાર છો રોમ રોમ શ્રીજી વિલસે છે યોગીને અખંડ પ્રગટાવ્યા છે સાહેબનાં સૌના ગુરૂ સ્થાને છો અમ સૌના સાધનામાર્ગના દર્શક છો પ્રાર્થના-ભજનથી અમને બળ પુરો છો 🚺 <mark>અમને આ</mark>ત્મસ્વરૂપમાં લીન થવા <mark>અમને સાહે</mark>બરૂપમાં એકતા સાધવા <mark>અમને સાહેબ સ્વરૂપોના</mark> દાસ બની રહેવા <mark>અમને</mark> 'સ્વ' રહિત <mark>બની સાહે</mark>બજી પ્રગટ રાખવા આપ પ્રેરણા આપો છો ને સમજ દો છો. આપે સમજપૂર્વક સાધના કરી આપે અહોભાવે સેવાઓ કરી આપે યોગીબાપાની-સાહેબજીની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરી આપ શ્રીજીરૂપ બન્યા-સ્વામીસ્વરૂપ થયા છો આપના યોગમાં આવે તેના અંતરે શ્રીજી પધરાવો છો તેના અંતરે સાહેબજી પ્રગટાવો છો તેને ઉપાસનાનાં રહસ્યો સમજાવી દઢ કરાવો છો તેના આત્માને બ્રહ્મસ્વરૂપ થવાના માર્ગે દોરો છો તેનો જીવનો સત્સંગ દઢ કરાવી સુખી કરો છો ! આજે શ્રીજી સ્વામી યોગી સાહેબને પ્રાર્થના ! અમન<mark>ે</mark> આપના જેવી પરાભક્તિ કરતા થવા આપની જેમ સાહેબજીની અન્વૃત્તિ આકારે જીવવા આપની માફક સંબંધવાળાના દાસ બની રહેવા આપની જેમ રોમ રોમ સાહેબનાં સૌની સેવા કરી લેવાની ઝંખના કરતા રહી, તે અનુસારે વર્તન કરવા બળ દો ! શક્તિ સાથે ભક્તિપૂર્ણ વ્યવહાર કરવા જાણપણું અને જાગ્રતતા રાખીએ તે કૃપા કરો ! 🔶 they fumperedon or tailed Rizepsi.

<mark>બોઇઝિયર-લુઝિઆના, મીના-રમણ નિવાસ. ૧૦-૭</mark>-૨૦૧૨

"મોટા કહે 'આમ' તો 'આમ' - એમ સરળ પ્રકૃતિ રાખવી. તે મોક્ષમાંથી ન પડે. ધાર્યું છોડાવે ને ખોટું લાગે કો'ક દ<mark>ી પડી જાય."</mark> <u> હે યોગીબાપા</u> !

આ એક જ સુત્ર આપનું જીવન બની રહ્યું. સાધનાનું રહસ્ય આપે સમજાવ્યું. પ્રત્યેક સાધક મનમુખીમાંથી ગુરૂમુખી બને પછી જ સાધના શરૂ થાય છે. ગુરુ ગમતું છોડાવે છે ત્યારે જે પોતાનું મૂકે તે પામે. તે સત્ય ન સમજાય ત્યાં સુધી ગુરૂ સાધકનાં ગમતાંમાં જીવે છે. હે દયાળ્ !

અમારે સાહેબજીના ગમતામાં જીવવું છે. અમાર, મનધાર્ય મુકવું છે અમારાં ડહાપણ<mark> છોડવાં છે</mark> અમારી બુદ્ધિ દિવ્ય બનાવવી છે અમારે તેઓને રાજી કરવા છે બુદ્ધિ દિવ્ય થઈ તો ગુણ જ દેખાય સૌના દાસ થઈ રહેવાય સૌની અહોભાવે સેવા થાય સૌના સુહૃદ બની જ જવાય તેવા દાસત્વે ભરપૂર સુહૃદ બનાવો 'આપના વચને હોમાઈ રહીએ આપને પ્રસન્ન કરી લઈએ' અમારી આ પ્રાર્થના સ્વીકારો અમને સાહેબજીના ગમતાંમાં જીવતા કરો અમને શુન્ય બનાવો સેવક બનાવો ! તેઓની આજ્ઞા અનુસરીએ અન્વૃત્તિ સમજીએ અભિપ્રાયે જીવતા રહીએ… તે સિદ્ધ કરાવો. 🔶

બ્રહ્મજ્યોતિ, ૧૨-૧૨-૨૦૧૨

સાધુહૃદયનો

નીકળવાને બદલે પાણી નીકળતું.' આત્મનિષ્ઠા-હું દેહ નથી, હું આત્મા છું, અને આત્મા તો અજર-અમર છે. આપણને બધાને જ્ઞાન છે કે, એ આત્મા મરતો નથી, એ બળતો નથી, એ કપાતો નથી, પણ એબહુ ઊંચી સ્થિતિ છે.

બીજું અંગ છે પ્રીતિનું. એમાં શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને વ્રજની ગોપીઓને વખાણી છે. ભગવાન શ્રી કૃષ્ણના સમયમાં ગોપ– ગોવાળિયાઓ સાથે ભગવાને જે લીલાઓ કરી એનાથી તેઓને ભગવાનને વિશે જે દિવ્યભાવ થયો એ અસાધારણ પ્રીતિના ભાવનું વર્ણન કરતાં શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન ગોકુળ-વૃંદાવનની ગોપીઓનું દષ્ટાંત આપે છે. 'ગોપી' એ ભાવ છે, અને ગોપીઓનો જે પ્રેમ છે એ પ્રદર્શનનો પ્રેમ નથી, પણ 'ગોપીભાવ' એ ભગવાનને માટેના અંદરના અસાધારણ પ્રેમનો ભાવ છે.

ત્રીજું અંગ છે દાસત્વભાવ. દાસત્વભાવ માટે શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને 'વચનામૃત'માં બે ભક્તોને યાદ કર્યા છે. એક હનુમાનદાદાને અને બીજા ઉલ્દ્રવજીને. હનુમાનજી અને ઉલ્દ્રવજીને એમણે દાસત્વ અંગવાળા કહ્યા છે. ભગવાન જેટલાં ઐશ્વર્ય, પ્રતાપ, સામર્થી, શક્તિ હોવા છતાં એમણે ભગવાનની સેવા કરવામાં એ બધું વાપર્યું છે; જેની કથા આપણે જાણીએ છીએ, સાંભળીએ છીએ.

શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના સમયમાં જે ૬ મંદિરો બંધાયાં અને તે પછી સંપ્રદાયની અનેક શાખા, પ્રશાખાઓનાં જે જે મંદિરો થયાં એ મંદિરોનાં પ્રવેશદ્વારોમાં શુભ અને મંગલ કરનારા એવા દેવ શ્રી ગણપતિજી અને ભક્તોનાં કષ્ટને હરનારા એવા દેવ શ્રી હનુમાનજીને

આજે શ્રી હનુમાન જયંતીનો શુભ અને પવિત્ર દિવસ. આપણો ભક્તિમાર્ગ છે. આદર્શ ભક્તિની વ્યાખ્યા અને ભક્તિનું નવસંવર્ધન એટલે શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય ! ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના પ્રાગટ્યદિને આપણે એમણે કરેલા ધાર્મિક, સામાજિક, આર્થિક સુધારાઓની સાથે સાથે જે આધ્યાત્મિક પ્રગતિ તરફ આખા સમાજને દોર્યો એના મહિમાની વાતો કરી. આજે પૂર્ણિમાએ આદર્શ ભક્ત કે જેઓ ભગવાનને રહેવાનું ધામ બની ગયા એવા શ્રી હનુમાનદાદાની પ્રાગટ્ય જયંતી અને તેઓ શક્તિનું, ભક્તિનું ભરપૂર સ્વરૂપ !

શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને 'ગઢડા મધ્ય ૬ રના વચનામૃત'માં સૌને પોતપોતાનાં અંગ પ્રમાણેની ભક્તિ કરવાની વાત સમજાવી છે. આત્મનિષ્ઠાની ભક્તિમાં શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને એમ કહ્યું કે, 'શુકદેવજીનું જે જીવન છે એ આપણને આત્મનિષ્ઠાની ભક્તિનું દર્શન કરાવે છે.' આપણે બોલીએ તો છીએ કે, 'અક્ષર એવો હું, પ્રગટ પુરુષોત્તમ ગુરુહરિનો દાસ છું.' પણ પોતાને અક્ષર માનવું અને અક્ષરરૂપ આ દેહના ભાવમાંથી ઉપર ઊઠીને આત્માના ભાવથી જીવવું એ ઘણું અઘરું છે. 'ભાગવત'માં અતિશય માહાત્મ્ય સાથે શુકદેવજીના ચરિત્રનું વર્ણન આવે છે કે, એમની કેવી સ્થિતિ હતી ! તેઓ કેવા ભાવથી જીવતા હતા ! શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને પણ શુકદેવજીને શ્રેષ્ઠ ભક્ત કહ્યા છે.

શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને પોતે દેહથી એવી તપશ્ચર્યા કરી અને એવો દઢ નિશ્ચય કર્યો કે, માતા-પિતા દ્વારા મળેલું લોહી પણ મારા શરીરમાંથી નીકળી જાય, સુકાઈ જાય. શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને એમના સ્વમુખે એમ કહ્યું છે કે, 'ત્યારે અમને કંઈ વાગે ત્યારે લોહી પધરાવ્યા છે. કોઈ પણ ભક્ત મંદિરમાં ઇષ્ટદેવનાં દર્શન કરવા માટે પ્રવેશ કરે એ પહેલાં આ બંને દેવોનાં દર્શન કરીને, એમના વિશેની આવી ભાવના કરીને પછી ગર્ભગૃહમાં અંદર ઇષ્ટદેવનાં દર્શન કરે તો એને યથાર્થ દર્શન પ્રાપ્ત થયાં કહેવાય.

દાસત્વપણાની ભક્તિની જે વાત સ્વામિનારાયણ ભગવાને 'વચનામૃત'માં કરી છે, એનાં ચાર સ્ટૅપ્સ યોગીબાપાએ 'યોગીગીતા'માં લખ્યાં છે એ વાંચી સંભળાવું. પહેલામાં પહેલું તો ઇષ્ટદેવના દાસત્વપણામાં ચાર કલમ સમજવાની આવે છે. એક, 'ઇષ્ટદેવનાં દર્શન ગમે.' ઇષ્ટદેવ ગમે તો એમનાં દર્શન ગમે. ત્યાંથી આપણીઆધ્યાત્મિકયાત્રાશરૂથાય છે.

બીજું સૂત્ર છે : 'ઇષ્ટદેવ પાસે રહેવું ગમે.' 'રહેવું ગમે' એટલે સતત એમના સંપર્કમાં રહેવું ગમે, એમની નિશ્રામાં રહેવું ગમે, એમના શરણમાં રહેવું ગમે. એમનો – સાહેબદાદાનો સંગ ગમે. કારણ કે, સાહેબદાદા પોતે હંમેશાં ગુણગાન અને મહિમાની વાતો કરે છે અને એ પ્રમાણે જીવન જીવવાની આપણને સૂઝ પણ આપે છે. જેમ કે, બહુવર્ષો પહેલાં એમણે એક સૂત્ર આપ્યું કે, 'Think Positive Rest Will Follow-હંમેશાં સવળું વિચારો, પાછળ બધું ભગવાન સરસ જ ગોઠવી દેશે.'

અંગ્રેજીની કહેવત છે કે, 'Well begun is half done.' તમે સકારાત્મક ભૂમિકાથી, સકારાત્મક મનોભાવથી કોઈ પણ કાર્ય હાથમાં લો છો કે કાર્ય શરૂ કરો છો તો એમાં તમે અવશ્ય સફળ થવાના. સકારાત્મકભાવ કે, ભગવાન મને નિમિત્ત બનાવે છે, અને આજ્ઞા કરી છે તો લાવોને હું કોશિશ તો કરું, પ્રયત્ન તો કરું ! એવી સકારાત્મકતાથી, હકારાત્મકતાથી જેઓ કોશિશ કે પ્રયત્ન કરે છે એના માટે આપણા વડીલો એવું કહે છે કે, 'તમે એક ડગલું ચાલો તો એ ૯૯ ડગલાં સામેથી ચાલીને આવીને તમને મળશે.' તો હું મારા પક્ષેથી મારો પ્રયત્ન તો કરું, એક ડગલું તો ચાલું ! કારણ કે, આ ભક્તિમાર્ગ છે. અને ભક્તિમાર્ગમાં આપણે કર્મના માધ્યમદ્ભારા ભક્તિ અદા કરીએ છીએ.

ત્રીજી વાત આવે છે, 'ઇષ્ટદેવની ક્રિયા ગમે.' હવે નિર્દો ષબુદ્ધિનું ત્રીજું પગથિયું શરૂ થાય છે. અહીંયાં 'ક્રિયા' શબ્દ લખ્યો છે, પણ જ્યારે આપણને એમના વિશે દિવ્યભાવ થાય ત્યારે એ 'ક્રિયા'ને શાસ્ત્રની ભાષામાં 'લીલા' કહેવામાં આવે છે. ઇષ્ટદેવ જે કંઈ પણ કરે છે એ અનેક જીવોનાં હિત, કલ્યાણ અને મંગલ માટે કરે છે. મને મારી માન્યતા અને મારી બુદ્ધિના ચોકઠા પ્રમાણે એ સમજાતું નથી, સ્વીકારાતું નથી ને એટલે મનાતું નથી; પણ તેઓ જે કરી રહ્યા છે એ સાચું જ કરી રહ્યા છે, સારું જ કરી રહ્યા છે ! ઉલ્દ્રવજી ભગવાન શ્રી કૃષ્ણના નિજ સેવક તરીકે રહ્યા હતા. 'ભાગવત'ની કથા એવું કહે છે કે, રાત્રે ૧૨:૦૦ વાગ્યે ઊઠીને રથ જોડવાનો હોય તો ઉલ્દ્રવજી ભગવાનને પ્રશ્ન પૂછતા નથી કે, 'ક્યાં જવું છે અત્યારે ?'–મોટા પુરુષની ક્રિયામાં કોઈ પણ પ્રકારની શંકા નહીં. શંકા થાય તો પ્રશ્ન પૂછે, પણ શંકા જ નહીં એટલે પ્રશ્ન પૂછવાનો રહેતો નથી. ભગવાન એટલું કહે કે, 'રથ લઈ આવ.' એટલે રથ લઈ આવે. ક્યાં જવું છે ? શું કરવું છે ? એ પ્રશ્ન જ નહિ. તેઓ રથમાં બેસશે એટલે જે કંઈ હશે તે કહેશે કે, ડાબી બાજુ કે જમણી બાજુ લો. ઉલ્દ્રવજીને 'ભાગવત'માં શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના શ્રેષ્ઠ ભક્ત કહ્યા છે.

આપણને સૌનેય એ કથા ખબર છે કે, ગોકુળ-વૃંદાવન છોડ્યા પછીથી ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ પાછા ગોકુળ-વૃંદાવન પધાર્યા નથી. તેથી એક દિવસ શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન ઉદ્ધવજીને એમ કહે છે કે, 'મને ગોકુળ-વું દાવન યાદ આવે છે એટલે મારા ખબર આપી આવ ને એમના ખબર લઈ આવ.' ગોપીઓ ગૃહસ્થ છે, એમનું ગૌપાલનનું કામ ચાલે છે, એ દ્રધ દોહે છે, એ છાશ વલોવે છે, એ માખણ કરે છે, એમને બાળ-બચ્ચાં, કુટું બ-પરિવાર બધું છે; પણ ભગવાન માટેની પ્રીતિ છે તો હૈયામાં ભગવાન બેઠા છે, પણ સ્વધર્મ પ્રમાણે શરીર કામ કરે છે. ઉદ્ધવજી વૃંદાવન ગયા ત્યારે એમને એમ હતું કે, ગોપીઓ બધી શ્રી કૃષ્ણના વિરહમાં સુકાઈને ચાપડા જેવી થઈ ગઈ હશે. કેમ કે શ્રી કૃષ્ણ પાછા વૃંદાવન આવ્યા જ નથી. પણ ગોપીઓ તો એમની મસ્તીમાં ખાય-પીવે છે, હરે-ફરે છે, ઘરનાં કામકાજ બધું કરે છે ને ગોકુળ-વુંદાવનનું વાતાવરણ કિલ્લોલ કિલ્લોલ છે ! ઉદ્ધવજીને થયું કે, બહ લાંબો સમય થયો એટલે આ બધી શ્રી કૃષ્ણને ભૂલી ગઈ લાગે છે! ઉદ્ધવજી તો પરમ જ્ઞાની હતા, પણ આપણી કક્ષાનું વર્ણન 'ભાગવત'માં ઉદ્ધવજીને નિમિત્ત બનાવીને બતાવે છે. ગોપીઓએ કોઈ દિવસ ઉદ્ધવજીનાં દર્શન કરેલાં નહીં. એટલે એમણે કહ્યું કે, 'હું ભગવાન શ્રી કૃષ્ણનો સેવક તમારા માટે સંદેશો લઈને આવ્યો છું.' ગોપીઓએ એમને સામે પૂછ્યું, 'કયા કૃષ્ણ ?' એટલે પેલી જે 'ભૂલી ગઈ હશે' એ શંકા ઉદ્ધવજીને પાકી થઈ. આ આપણી વાત થાય છે, આપણને આવું જ થતું હોય છે. પછી કૃષ્ણ કેટલા યાદ છે અને કૃષ્ણ ક્યાં છે એનું જ્યારે ગોપીઓએ વર્ણન કરવા માંડ્યું કે, 'આ યમુનાનાં નીરમાં કૃષ્ણ, કદમના વૃક્ષમાં કૃષ્ણ, અહીંયાં લત્તા-વેલીમાં કૃષ્ણ, ગાયોમાં કૃષ્ણ, કૃષ્ણ, કૃષ્ણ, કૃષ્ણ... કૃષ્ણ સિવાય કશું છે જ નહીં.' ઉદ્ધવજી પાછા આવ્યા એટલે ભગવાન પણ મરકતાં મરકતાં પૂછે છે, 'શું બધી ગોપીઓ મને યાદ કરે છે કે ભૂલી ગઈ છે ?' એટલે ઉઘ્દવજી કહે છે, 'બાપજી, એ તો

છે અને નવ મહિના માના ઉદરમાં રહીને એ બાળક પૃથ્વીલોક પર આવે છે, પણ મૂળ મૅડિકલ ભાષામાં જેને DNA કહેવાય – એ એનાં માતા– પિતાનાં બીજ સંસ્કારની સાથે જોડાયેલાં છે. આપણે બધા અલગ અલગ કુટું બ-પરિવારમાંથી આવ્યા છીએ, આપણા બધાના DNA અલગ અલગ છે. સત્સંગની ભાષામાં કહીએ તો આપણા બધાનાં અંગ પણ અલગ અલગ છે. એને વધારે સારી રીતે સમજાવવું હોય તો આયુર્વેદવાળા એમ કહે છે કે, તમારી જન્મજાત પ્રકૃતિ વાત, પિત્ત કે કફપ્રધાન છે. ઉંમર પ્રમાણે એ વાત, પિત્ત અને કફ વધે–ઘટે છે. એટલે માતા-પિતા દ્વારા જે શરીર બન્યું એની પ્રકૃતિ કાં વાતપ્રધાન હોય કાં પિત્તપ્રધાન હોય કાં કફપ્રધાન હોય અને એ ત્રણેયમાંથી એકનું પ્રધાનપણું હોય. એવી રીતે જીવનવ્યવહાર માટેનો આપણો જે અભિગમ છે– ઍપ્રોચ છે, એ કોઈકનો બુદ્ધિપ્રધાન હોય, કોઈકનો હૃદયપ્રધાન હોય અને કોઈકનો દાસત્વપણાનો હોય; આ આપણી એક સહજ પ્રકૃતિછે.

'હું જ્યાં સુધી જોઉં નહીં ત્યાં સુધી માનું નહીં.' એટલે કોઈનું કીધેલું માને નહીં, એને ખાતરી કરાવવી પડે, બતાવવું પડે એ બુલ્દિપ્રધાન. હૃદયપ્રધાન એટલે પ્રેમપ્રધાન. ગમી ગયું એટલે ગમી ગયું. ઘણી દીકરીઓ પ્રેમ કરે છે, માતા-પિતા દીકરીને કેટલું ય સમજાવે કે, છોકરો કશું ભણ્યો નથી, એના બાપ પાસે કંઈ મિલકત નથી. પણ love is blind – તેનું ઊર્મિપ્રધાન તંત્ર હોય, હૃદયપ્રધાન તંત્ર હોય. અને ત્રીજાને સેવકભાવ-દાસત્વભાવ; આ ત્રણ અંગ છે.

એમ, ભક્તિમાર્ગમાં પણ ત્રણ માર્ગ છે. એક આત્મનિષ્ઠા એટલે જ્ઞાનનો માર્ગ-'હું દેહ નથી, હું આત્મા છું, હું અક્ષર છું, મારા વિશે પુરુષોત્તમ નારાયણ પરબ્રહ્મ નારાયણ સદાય બિરાજમાન છે; એ આત્માનો ભાવ. દેહનો ભાવ જ નથી-દેહાતીત વર્તનારા એવા આત્મનિષ્ઠ પુરુષોને આપણે આ સંસારમાં જોયા છે. એક સામાન્ય દાખલો આપીએ તો સરદાર પટેલસાહેબને બગલમાં બામલી થયેલી. ગરમગરમ સળિયો લગાડીને દામ દઈ દીધો ને દઝાડીને મટાડી દીધું. શરીરની પીડા આટલી હદ સુધી તેઓ હસતે મોઢે સહન કરી શકે એવી એમની આત્મનિષ્ઠા હતી. અને એટલે તેઓ લોખંડી પુરુષ તરીકે ઓળખાયા.

એવા આધ્યાત્મિક ગુણના શ્રેષ્ઠ દષ્ટાંત તરીકે શુકદેવજીને બતાવ્યા. 'ભાગવત'માં દષ્ટાંત છે કે, શ્રી વ્યાસજીને જોઈ ગોપીઓ સરોવરમાં નહાતી હતી તો દોડી દોડીને ગોપીઓએ પોતાનાં વસ્ત્રોથી શરીર ઢાંકી દીધાં. અને એવા જ એક બીજા પ્રસંગે શુકદેવજી નીકબ્યા તો તેઓ જેમ નહાતી હતી તેમ નહાતી રહી. સરખામણી નથી પણ બે સ્થિતિ આપણને સમજાવવા માટે બતાવી છે કે એકને શરીરનું ભાન જ નથી. પોતાના

રોમે રોમ તમને ધારીને જીવે છે. પણ તમે મને સંદેશો આપવા માટે નહોતો મોકલ્યો, મને શિખામણ લેવા માટે મોકલ્યો હતો.'

ઉન્દ્રવજી શ્રીકૃષ્ણ કરતાં ઉંમરમાં મોટા અને ભગવાનના અંગત સેવક એટલે વ્રજની ચરણરજ, ગો પીઓની ચરણરજ નીચે નમીને લેવા ના દે એટલો બધો ઉન્દ્રવજીનો ગો પીઓને મહિમા હતો. પણ એ ઇચ્છા બાકી રહી હતી એટલે ભગવાન પાસે આવીને એમણે માગણી કરી કે, 'આવતો જન્મ મને વૃંદાવનમાં વૃક્ષ-વે લીના રૂપમાં આપજો કે જેથી કરીને ગો પ-ગો વાળિયા, ગાયો ને ગો પીજનોની અવરજવર થાય અને જે ધૂળ ઊડે એ વ્રજની ધૂળ મારા શરીર પર પડે.' ત્યાં ગો પીઓનો ચરણસ્પર્શ કરી નથી શક્યા તો આવીને ભગવાન પાસે માગે છે કે, 'એમની ચરણની રજ મારા માથા પર પડે, મારા શરીર પર પડે એવો મને અવતાર આપજો, જેથી મારું જીવન ધન્ય બને.' ચરણરજનો, તીર્થસ્થાનનો કેટલો મહિમા છે એ 'ભાગવત'માં આદષ્ટાંતથી સમજાવે છે.

પછી શ્રીજીમહારાજ વાર્તા કરીને પછી પોતાની ઇચ્છાએ કરીને બોલતા હવા જે, અમે જે દિવસથી વિચારીએ છીએ તે દિવસથી અમારી નજરમાં એમ આવે છે જે, જીવના કલ્યાણને અર્થે ત્રણ અંગ છે તે અતિ સુખદાયી છે. તેમાં એક તો અતિશય આત્મનિષ્ઠા જે, શુકજીની પેઠે આત્મારૂપ થઈને પરમેશ્વરનું ભજન કરવું. અને બીજું પતિવ્રતાનું અંગ જે, ગોપીઓની પેઠે પતિભાવે ભગવાનનું ભજન કરવું. અને ત્રીજું દાસપણાનું અંગ જે, હનુમાનજી તથા ઉદ્ધવજીની પેઠે દાસભાવે ભગવાનનું ભજન કરવું. એ ત્રણ અંગ વિના કોઈ રીતે કરીને જીવનું કલ્યાણ થતું નથી. અને અમે તો એ ત્રણ અંગને દઢકરી રાખીએ છીએ

આમ, એમની પાસે જેવા અંગનો જાય એ પ્રમાણે એનો ભાવતેઓ ગ્રહણ કરે. આત્મજ્ઞાની જાય તો પોતાનો આત્મભાવ બતાવે, કોઈ પ્રેમભાવવાળો જાય તો પોતાનો પ્રેમભાવ બતાવે અને કોઈ દાસત્વભક્તિવાળો જાયતો દાસત્વભાવ બતાવે.

અમે તો એ ત્રણ અંગને દઢ કરી રાખીએ છીએ અને એ ત્રણ અંગમાંથી જેને એકેય અંગ દઢપણે હોય તો તે કૃતાર્થ થાય છે.

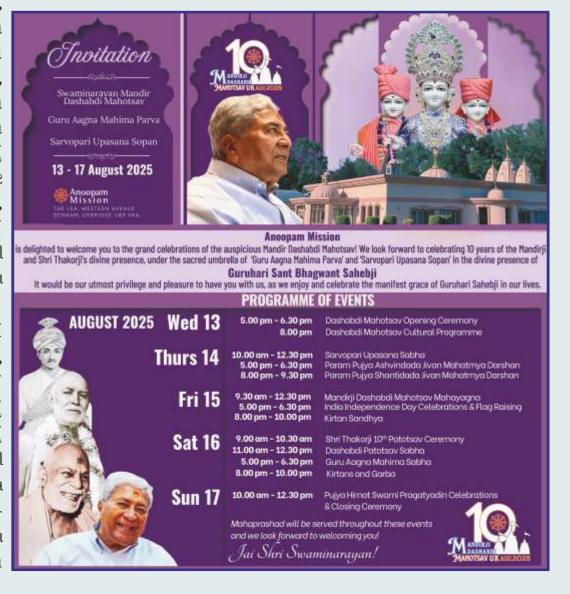
આપણા શરીરના બંધારણ-DNA પ્રમાણે, આપણાં માતા-પિતા, આપણી કુળપરંપરા પ્રમાણે ભગવાને આપણા દરેકનું શરીર બનાવ્યું છે. જળના બિંદુમાંથી મનુખ્ય ઉત્પન્ન થાય છે અને એને હાથ, નાક, કાન બધું ઉત્પન્ન થાય છે. શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને 'વચનામૃત'માં બાળકનો જન્મ થાય એની આખી વાત સમજાવી છે. એનાં બધાં અંગ વિકાસ પામે

એના હાર્દ સુધી પહોંચવું પડશે. અને તો આપણે પરિવાર જીવનમાં, સમાજ જીવનમાં, વ્યાવસાયિક જીવનમાં અને આધ્યાત્મિક જીવનમાં ઊણાં નહીંઊતરીએ, એમાં પાર પડીશું. ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના સમયમાં એવા સંતો અને ભક્તો પાક્યા. અને શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને 'વચનામૃત'માં પણ લખ્યું કે, પૂર્વે જે થઈગયા એ ભગવાનના અવતાર અને એ અવતાર વખતના ભક્તોને વિશે આપણને જેવો ભાવ છે એવો ભાવ અત્યારે જે મનુખ્ય શરીરમાં પ્રભુ વિચરી રહ્યા છે તેમને વિશે ને તેમના સંબંધવાળા ભક્તોને વિશે થાય તો એને બીજું કાંઈ કરવાનું રહેતું નથી; એવું 'મુદ્દાનું વચનામૃત' શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને લખ્યું છે. આવાં ચાર-છ-આઠ વચનામૃતની કડી બેસાડી, એને આપણે મગજમાં ફીટ કરી દીધું હોય તો જલસા હીજલસા !

બોલો હનુમાનદાદાની જય !

શરીરનું ભાન નથી માત્ર એવું નહીં, પણ સામાના શરીરનું પણ ભાન નથી. પોતે પુરુષ છે ને સામે સ્ત્રી છે તેવું પણ ભાન નથી. સ્ત્રી અને પુરુષ એ શરીરના અંગની રચના છે. પણ અંદર જે પ્રાણ ધબકે છે એ તો બંનેનો એકસરખો જ ધબકે છે. નાનું બાળક હોય, માતા-પિતા કે દાદા-દાદી હોય-એ દરેકની અંદર સરખો પ્રાણ ધબકે છે; એવી આત્મનિષ્ઠાની કથા કરવી સહેલી છે, અને સારી પણ લાગે છે. પણ બહુઅઘરી વાત છે.

શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને આ 'વચનામૃત'ની અંદર ઉદ્ધવજી, હનુમાનજી, શુકદેવજી, ગોપીઓ ને બધાંનાં દષ્ટાંતના આધાર લઈને જણાવ્યું કે, આ આપણી ધરોહર છે, આ આપણી પરંપરા છે અને એ પરંપરામાં આપણે ભક્તિમાર્ગમાં આગળ વધવાનું છે. આ 'વચનામૃત' બહુ સુંદર છે, જેને યોગીબાપાએ 'યોગીગીતા'ના મુદ્દામાં યાદ કરીને પોતાનું અંગ શોધી રાખવા જણાવ્યું છે. સૌએ પોતપોતાના આશ્રમ

અને પોતપોતાના દેશ, કાળ, મંત્ર, શાસ્ત્ર ને દીક્ષાની મર્યાદામાં રહીને સ્ત્રીઓએ સ્ત્રીઓની રીતે અને પુરુષો એ પુરુષો ની રીતે , ગૃહસ્થોએ ગૃહસ્થોની રીતે અને સંન્યાસીઓએ સંન્યાસીની રીતે - કોઈ પણ હિસાબે પોતાને મળ્યું એ જીવન ભગવાનના પ્રગટ સ્વરૂપની પ્રસન્નતાને અર્થે વપરાય, ખર્ચાય તો એ પ્રમાણ થયું કહે વાય. એ વી વાત શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને આ 'વચનામૃત'માં સમજાવી છે.

સત્શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરતાં રહેવું જોઈએ. સભામાં આવ્યા, કશું ક સાં ભળ્યું , અધકચરું સમજ્યા, આપણને ફાવ્યું એટલું આપણે લીધું - આપણને ના ફાવ્યું એટલું પડતું મૂક્યું પણ હાર્દ સુધી પહોંચ્યા નહીં. પણ હવે સમય એવો આવી રહ્યો છે અને કુટું બ-પરિવારમાં સંજોગો પણ એવા ઊભા થઈ રહ્યા છે કે, આપણે

From Fear To Faith ~ Saheli Sheth (Peoria, USA)

"Wow! You look really nervous." My driving teacher glanced at my sweaty palms as my hands touched the steering wheel. I was 15, and while most other kids of my age were overjoyed to start driving, I had been dreading this day. I didn't trust myself to drive.

Fast forward seven years, and I was still just as fearful of driving. At this time, I had two job offers. As I had done at any crossroads in life, I presented my two options to my guru, Sadguru Sant Param Pujya Shantidada. To me, the choice seemed simple: one of the offers was just a two-minute drive away — a safe, paid office job; the other was unpaid, and it was a longer, daunting drive to work in high-crime neighborhoods.

When I asked Shantidada for his guidance, he lovingly laughed and said, paraphrased in English, "If you took the position that's two minutes away, then by the time you reach, God would be saying from the seat next to you, '*That's it? We've already reached?*' **Take the other offer so you can show God the city as He rides with you.**" I was in complete disbelief. *Why would Shantidada lead me to choose the more difficult, painful position?* But he has never led me the wrong way, so, though hesitantly, I obeyed.

During the first week of work, I pulled out Google to type in a client's home address, as the job required home visits. The very first search result popped up with the word "shooting" — the neighborhood was high in gun violence. *Seriously?!* As my car accelerated toward the house, my heartbeat raced in sync.

After leaving that first visit, I quickly scanned my surroundings, aware I was in an unsafe area. I rushed

back into my car, locking the doors and gripping the steering wheel tightly. Once I was inside, I thought, *Haash...I'm safe.* Relief swept over me. I drove away peacefully, knowing I was secure in my car.

And that's when I realized a significant shift had occurred. A car — once a symbol of *fear* and *panic* had transformed into a symbol of *safety* and *comfort*, a refuge where I could breathe. From that day forward, I was no longer scared of driving.

Behind Shantidada's plans lies a deeper purpose. He teaches us not to be scared, for he is with us. I think back to when Shantidada guided me, "Show God the city as *He rides with you*." Through that message, he was reassuring me that *God was right next to me*. What a meaningful message in so many ways! I didn't need to be afraid while driving; *God was right next to me*. I didn't need to be afraid in high-risk neighborhoods; *God was beside me*. None of us needs to be afraid — anytime, anywhere — **God is** *with us.*

Why would Shantidada lead me to choose the harder position? Why would Shantidada lead any of us to what we don't want? The power of guru aagna is that he may not always give us what we want, but what we need. What he gave me was far more profound than a mundane directive. Shantidada gave me reassurance, protection, and above all, awareness that God is always with us. We may not know the reason behind the *aagna*, but trusting our guru by following the *aagna* will eventually be best for us.

I didn't need to trust myself after all; trusting my guru was more than enough.

Sahebdada's Aagna : Our Way to Salvation !

~ Hetanbhai Patel (C.A.-Mumbai)

Guru Aagna

Significance of Guru Aagna, humongous tussle encountered while following the Aagna & the final outcome, is all bundled in this real, life-threatening incident that I am motivated to share with Hari-Bhakto, purely as a tribute to Guruvarya Param Pujya Sahebdada.

Background

Sometime in the year 1992, a British Nun by the name 'Pujya Stefani' was driving on A40 passing by Anoopam Mission, Denham, UK when, in her own words, she felt a divine force pulling her to enter the temple campus. With a curious mind, she followed the divine power and was warmly greeted by Pujya Himat Swami. She inquired about the history and background of Anoopam Mission and on seeing Param Pujya Sahebdada's Murti, Pujya Stefani started communicating with the Murti as if Param Pujya Sahebdada was present before her, in person. In fact, Param Pujya Sahebdada was then physically present in Mogri. Pujya Stefani started praising Param Pujya Sahebdada's divinity and proclaimed that "in a hundred years, one such soul is born". She expressed the desire to meet Param Pujya Sahebdada and for that she was willing to travel from UK to Brahmajyoti, Mogri-India.

Plans were finalized for Pujya Stefani with her sevak to travel to Anoopam Mission, Mogri via Mumbai. However, on the scheduled date, sudden plans were made for Param Pujya Sahebdada to travel for a few days to far distant villages of Gujarat for some satsang work. That's when Param Pujya Sahebdada called me to host Pujya Stefani and her sevak at my residence in Versova, Mumbai for a few days until Param Pujya Sahebdada returned to Brahmajyoti. During Pujya Stefani's stay with us, she disclosed her super-natural powers to us, that she could see the past and the future of the person in front of her. We were delighted to hear from her that Sahabdada is the Divine Messenger of God. Amongst many anecdotes shared, Pujya Stefani revealed my past and present life, completely true as if she was reading a book. This gave us the faith that Pujya Stefani had super-natural divine powers. It was then that she got serious and shared a message about my family [consisting of my spouse Anita and daughter Prarthna aged about 3]. She said it would be disastrous for us to have a second child because she could see that this would result in the demise of the mother or the newly born child. Anita and I took this instruction seriously as though it was a straight Aagna from Param Pujya Sahebdada, with the logical understanding that (i) Pujya Stefani has come into our life because of Param Pujya Sahebdada and (ii) generally, Param Pujya Sahebdada would refrain from getting into such worldly talks so He spoke to us through Pujya Stefani.

At Mogri, Pujya Stefani routinely started revealing past and future circumstances of many satsangis, at times also divulging dark secrets about a family member to another, creating rift amongst family members. Within hours of this happening, Param Pujya Sahebdada immediately reprimanded Her to stop because Anoopam Mission's goal is to cultivate harmony, unity and affection amongst the family and society at large.

My spiritual growth trajectory

As per my spiritual growth trajectory designed by none other than Param Pujya Sahebdada, in a few months post meeting Pujya Stefani, Anita conceived with our second child. With complete clarity and faith that the Aagna of not having a second child is from Param Pujya Sahebdada, although communicated through Pujya Stefani, we immediately scheduled an abortion the next morning at 8 am. The previous evening, I thought to myself that such as important decision had to be informed to Param Pujya Sahebdada. Over a trunk call (those days to book an intercity call was through the telephone exchange) I narrated to Param Pujya Sahedada the entire incident with Pujya Stefany, expecting an instant ok from Param Pujya Sahebdada. Instead, there was a pause in our conversation and thereafter Param Pujya Sahebdada asked us to hold the abortion by a day and to call Him back the next day. We did exactly that and the next day, to our utter surprise, Param Pujya Sahebdada instructed us to go ahead with the pregnancy.

A million thoughts flashed in my mind that Pujya Stefani could clearly see the future, had warning us not to have a second child, and yet Param Pujya Sahebdada asked us to do the exact opposite. I thought, "Oh God! Has Param Pujya Sahebdada missed an important link? What to do? Should we still go ahead with the abortion?" It is at that most vulnerable moment Param Pujya Sahebdada gave us the strength to follow his Aagna and with a drag, we decided to go ahead with the pregnancy.

After a few weeks when medically abortion was no longer an option, hell started breaking loose on us. Anita started facing life threatening medical problems ... bleeding, piles, fluid drying, body unable to cope up. I went through the toughest spiritual cross road ... is Pujya Stefani more powerful than Param Pujya Sahebdada? Had we taken the right decision in following Param Pujya Sahebdada's Aagna instead of Pujya Stefani? Will Anita survive? What will I do with two kids without her? My life would be ruined... the only option was to pray Swaminarayan.. Swaminarayan.. Swaminarayan. Each day of those 6 months I visualized death and with shaking faith, looked upon Param Pujya Sahebdada. To me, there was no other solace other than Param Pujya Sahebdada as He had engulfed me in every aspect of my life.

The D-day came, and Param Pujya Sahebdada still did not offer me the olive branch as Anita went through the toughest labour for about 10 hours followed by C-section. The Baby was huge, at 10 pounds, in a tiny 4'11 inches frame and refused to be born. Truthfully, while I kept reciting Dhun, my sub-conscious mind was getting ready for the dreadful news; such was my shallow thinking. At last, the Baby was born but the agony (read it as Guru's designed testing times) continued. The Baby was born profusely bleeding with a four inch cut on her face as the doctor's knife pierced deeper than required, cutting the Baby's face. The agony did not subside here. The Baby had the most torrid, unhealthy first 12 months, until her first birthday.

Rest, as they say is history. With Param Pujya Sahebdada's blessings, the Baby survived, as well as Anita. A few years later, I had an occasion to meet Pujya Stefani again in Mogri. She called me aside to say that while she was absolutely right in her prediction, however in that one day when Param Pujya Sahebdada asked me to hold the abortion, He prayed and changed the fate of the Baby to be born. Param Pujya Sahebdada never predicts the future, but His supremacy is such that what He states becomes the future.

As I emote, it has been more than three decades now and the blessed Baby, also referred to as Prapti, and my wife Anita are both besides me in the journey of uplifting our Soul. And as if to complete the circle that began in the UK, with the sheer blessings of Param Pujya Ashvindada, Prapti is presently pursuing her masters at the prestigious London Business School.

The Gospel

While we are all mortals, in the journey to attain salvation with the blessings of our Guru, the key gospels are

- Param Pujya Sahebdada is the Karta-Harta (All doer) in our life & equally true is that He is our Heetkari (well wisher).
- * In tough situations encountered in our life, these are created by none other than Param Pujya Sahebdada, only & only to give the necessary push towards the final destination. Just have unconditional faith in all that Param Pujya Sahebdada preaches.
- With Param Pujya Sahebdada's blessings, we have all embarked on the journey to salvation & there is no way that Param Pujya Sahebdada is going to let go of us. So, it is in our interest that we follow His Aagna to the tee and shorten our journey in reaching the final destination at the Lotus feet of Bhagwan Shree Swaminarayan.

॥ ગુરુઆજ્ઞા પાલન : મારો જીવન અનુભવ ॥

~ સ્વાતિબહેન (મૅરિલૅન્ડ, યુ.એસ.એ.)

કરી. તેમણે ખૂબ શાંતિથી કહ્યું, 'બેટા, તું જરાય ચિંતા ના કર. બધા મિહિરના વર્તનમાંથી ગુણ લેશે. ભગવાન અને સાહેબદાદા હંમેશાં તેની સાથે છે.' આ વાક્ય મારા માટે આશ્વાસન બનીને હૃદયને સ્પર્શી ગયું. કૉલેજમાં ભણતરની સાથે સાથે મિહિરે ઍડવાન્સ્ડ મ્યુઝિક થિયરી અને કૉમ્પોઝિશન શીખી આ ગ્રુપનો આસિસ્ટન્ટ મ્યુઝિક ડિરેક્ટર પણ બન્યો. ૨૦૧૩માં અમૅરિકામાં 'સંત આજ્ઞા સોપાન પર્વ'ની ઉજવણી થઈ ત્યારે મિહિરે ગ્રુપના સાથીમિત્રોને સહજતાથી મંદિરમાં ભજનસંધ્યામાં કાર્યક્રમ રજૂ કરવાની વાત મૂકી તો આશ્વર્ય વચ્ચે બધાએ તરત તેનો સ્વીકાર કર્યો. જ્યારે ઘરે આવીને આ વાત તેણે મને કરી, ત્યારે મને પણ ખૂબ નવાઈ લાગી કે, અમૅરિકન વિદ્યાર્થીઓ, જેમને મંદિરમાં ગાવાનો અનુભવ ન હોય અને તેમણે ઉનાળાની રજાઓમાં મંદિરે ભજનો પર કાર્યક્રમ કરવાની હા પાડી ! ફરી ત્યારે મને સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. શાંતિદાદાના આશીર્વાદની સ્મૃતિ થઈ. ભજનસંધ્યાના તે દિવ્ય દિવસની આજે પણ ઇદં સ્મૃતિ થાય છે. જે રીતે ભજનો ભાવપૂર્વક ગવાયાં, જે રીતે સાહેબદાદા અને સંતોએ રાજીપો દર્શાવ્યો–તે ક્ષણો અમર બની ગઈ. એ પ્રસંગે મને ફરીથી ગુરુ આજ્ઞા મહિમાની દઢતા થઈ.

૧૯૯૬માં સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાની આજ્ઞાથી બાળકોને આપણી સંસ્કૃતિ અને માતૃભાષા જળવાઈ રહે તે માટે પૂજ્ય પુષ્પાબાને ગુજરાતી ભાષા શિખવાડવા માટેની સેવા આપી હતી. જેના પરિણામે અમૅરિકામાં વસતાં ગુજરાતી કૉમ્પુનિટીનાં ઘણાં બધાં બાળકો ગુજરાતી માતૃભાષા સ્વતંત્ર રીતે લખતાં, વાંચતાં, બોલતાં અને સાંભળતાં શીખ્યાં. પુષ્પાબા એક આદર્શ શિક્ષક હતાં. તેઓની ગુજરાતી અને સંસ્કૃત ભાષા પર જબરજસ્ત પકડ હતી. આજે જ્યારે શમિત અને મિહિર આપણાં ભજનો અને શ્લોકોનો ભાવાર્થ સમજીને શ્રી ઠાકોરજી અને સાહેબદાદાના ચરણોમાં ભક્તિ અર્પણ કરી શકે છે ત્યારે સહેજે અનુભવાય છે કે, સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાની નાનકડી આજ્ઞાના ફળરૂપે જ આ શક્ય બન્યું છે.

મારા જીવનમાં સાહેબદાદાની 'નિયમિત અડધો કલાક ધૂન કરવા'ની આજ્ઞાએ તો કલ્પના બહારનું કામ કર્યું છે. પહેલાં જ્યારે પ્રસંગો બનતા ત્યારે નાની-મોટી વાતમાં મન અશાંત થઈ જાય, ઉદ્વેગ-ઉચાટ રહે અને શું થશે ? કેવી રીતે થશે ? આવા વિચારો મનમાં સતત રહ્યા કરતા. દરરોજ અડધો કલાક ધૂનની પ્રૅક્ટિસથી ધીમે ધીમે ભગવાનનો આશરો લેવાનું શીખી અને હવે મનમાં સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... રટણ થયા જ કરે છે. જીવનમાં જે પ્રસંગો બને છે તે પોતાની કંઈક ઝીણી ઝીણી કસર કાઢવા માટે જ આવે છે તે પણ સમજાયું. અને દરેક પ્રસંગમાંથી કંઈક ને કંઈક નવું શીખવા પણ મળ્યું. જેના પરિણામે ભગવાન જ કર્તા-હર્તા છે તેની દઢતા થતી ગઈ. પહેલાં કરતાં શાંતિ અને સ્થિરતા વધતાં ગયાં. કુટું બે સહિત જે પ્રાપ્તિ થઈ છે, જે જીવન પરિવર્તન થયું છે તેનું શબ્દોમાં વર્ણન અશક્ય છે. અમારાં જીવનમાં પણ ક્યારે ભગવાન અને ગુરુ પ્રધાન થઈ ગયા તેની ખબર જ ના પડી. સત્સંગનો સાચો પરમ આનંદ લૂંટતાં સાહેબદાદાએ અમને કરી દીધાં. હે સાહેબદાદા ! આપની આજ્ઞારૂપી વચનનું પાલન મારા જીવનનો ધ્યેય બની રહે તે જ પ્રાર્થના !

શ્રી ઠાકોરજીની અનંત કૃપાથી મને ગુર્હરે સાહેબદાદા ગુરૂરૂપે પ્રાપ્ત થયા તે મારા જીવનની સર્વોચ્ચ અણમોલ પ્રાપ્તિ છે. લગ્ન પછી, ૧૯૮૫માં જ્યારે અમૅરિકાની ધરતી પર પગ મક્યો ત્યારે પુજ્ય પુષ્પાબા અને પુજ્ય હરિહરદાદા થકી પ્રથમવાર ગુરૂહરિ સાહેબદાદાનાં દિવ્ય દર્શનનો લાભ મળ્યો. નાનપણથી વૈષ્ણવ પરિવારની પરોક્ષ ભક્તિના સંસ્કારો મળ્યા, પણ ગુરુહરિ સાહેબદાદાના સાંનિધ્યમાં પ્રગટની ઉપાસનાની દઢતા થઈ. સાહેબદાદાની હૃદયથી ખૂબ આભારી છું કે, અમને જેવાં હતાં તેવાં પ્રેમથી સ્વીકાર્યાં, સતત પ્રેમ આપી અમારું ખૂબ જતન કર્યું. શાંતિદાદા અને અશ્વિનદાદાનાં વર્ષોનાં સતત હંફ અને સમાગમથી ભક્તિ વધારે ફળીભૃત થઈ. સાહેબદાદાએ ખૂબ દાખડો કરી પશ્ચિમી દેશોમાં જન્મેલાં અને ઊછરતાં બાળકોનાં સંસ્કારસિંચન અને ભક્તોનાં આધ્યાત્મિક કલ્યાણ માટે શ્રી અક્ષરપુરૂષોત્તમ ઉપાસનાનાં મંદિરોની ભેટ આપી. બાળકો નાનાં હતાં ત્યારે સાહેબદાદા હંમેશાં સભામાં માતા-પિતાને ખુબ પ્રોત્સાહિત કરતા કે, 'બાળકોને નિયમિત મંદિરે સભા, સમૈયા અને યૂથ કૅમ્પમાં લાવવાં.' સાહેબદાદાની આ એક નાનકડી આજ્ઞાએ અમારા જીવનમાં ખૂબ મોટું કામ કર્યું છે. અમે શમિત અને મિહિરને બાળપણથી મંદિરમાં લઈ જવાનું શરૂ કર્યું. જેના ફળસ્વરૂપે સંતોના યોગથી સત્સંગનો પાયો દઢ થયો અને તેઓની શક્તિઓ ખીલી ઊઠી. ૧૯૯૪માં અમૅરિકામાં કૅમ્પની શરૂઆત થઈ ત્યારથી સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. હર્ષદદાદાની આજ્ઞાથી કૅમ્પમાં નાનાં-નાનાં બાળકો અને જુનિયર કૅમ્પર્સ સાથે ઘણાં વર્ષો સેવા કરવાની તક મળી. અને આજે એ બાળકોને યૂથ લીડર્સ તરીકે શ્રી ઠાકોરજી અને સાહેબદાદાનું કાર્ય કરતાં જોઈને અંતરે ખૂબ આનંદની અનુભૂતિ થાય છે.

મારો દીકરો મિહિર લગભગ સાત વર્ષનો હતો ત્યારે આપણા ઘરે સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. શાંતિદાદા અને સંતોની પધરામણી થઈ હતી. તે વખતે તેણે મહાપૂજામાં 'આજ મને સામો મળ્યો છે અલબેલો...' ભજન ગાયું, ત્યારે શાંતિદાદા ખૂબ પ્રસન્ન થયા અને મને કહ્યું, 'બેટા, મિહિરને સંગીતના ક્લાસ કરાવજે.' મને તરત જ વિચાર આવ્યો-હવે અમૅરિકામાં શાસ્ત્રીય સંગીત શિખવાડનાર કોણ મળશે? પણ થોડો પ્રયત્ન કરતાં જ અમારા ઘરની નજીક એક ખૂબ સરસ સંગીતશિક્ષક મળ્યા. મિહિરે ત્યાં સંગીત શીખવાનું શરૂ કર્યું. શાંતિદાદાની આ એક નાનકડી આજ્ઞા પાળવાનું પરિણામ આજે જોઈએ તો એ ખૂબ સુંદર ભાવથી ભજનો ગાઈ તેની આવડત અને હોશિયારી ભગવાનને રાજી કરવા માટે ભક્તિરૂપે અર્પણ કરે છે. સાહેબદાદા તેને 'વૉઇસ ઑફ સાયગલ' કહીને બોલાવે છે. એટલું જ નહીં, ૨૦૧૦માં મિહિર જ્યારે કૉલેજમાં ભણવા માટે ગયો ત્યારે પ્રથમ વર્ષમાં જ તેણે અનોખા ઇન્ડિયન-ફ્યુઝન આકાપેલા સંગીત ગ્રૂપમાં જોડાવાની ઇચ્છા દર્શાવી. 'આકાપેલા' એટલે સંગીતનો એવો પ્રકાર કે જેમાં કોઈ વાદ્યયંત્રનો ઉપયોગ કર્યા વગર ગાયક પોતાના અવાજથી જ તાલ, લય અને બૅકગ્રાઉન્ડ મ્યુઝિક ઊભું કરે. મને એક બાજુ આનંદ થયો કે તેની આવડત વધુ ખીલી ઊઠશે, પણ એક માતા તરીકે થોડી ચિંતા પણ થઈ. આ ગ્રુપમાં જુદી જુદી સંસ્કૃતિના લોકો હશે, વિવિધ કાર્યક્રમો માટે મુસાફરી કરવી પડશે, તો તેને કેવો સંગ મળશે ? આવા અનેક પ્રશ્નો સાથે મેં સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. શાંતિદાદાને વાત

ગુરુઆજ્ઞા બળે મારી જીવનયાત્રા

~ ભાવાનુવાદ સંકલન : સંગીતાબહેન મોદી (અમદાવાદ)

<mark>જાગ્રતતા ને જાણપણું આપ્યાં છે તે હ</mark>વે જ્યારે હું વિચારું છું ત્યારે મારી આંખો ભીંજાઈજાય છે.

ભલે શાંતિદાદા અને સાહેબદાદાએ મને તણાવમુક્ત રહેવાની આવી બધી રીતો શીખવી હોય, તેમ છતાં નોકરીનો તણાવ મને પ્રાપ્ત સાધનો કરતાં વધારે અનુભવાય છે. પરંતુ, જ્યારે આપણે સંઘર્ષનો સામનો કરતા હોઈએ છીએ ત્યારે આપણા ગુરુ કદીયે આપણો સાથ છોડતા નથી. મનોજદાસજીએ મને વધુ આજ્ઞાઓ આપી પ્રોત્સાહિત કરી; તેઓએ મને 'બ્રહ્મનિર્ઝર' સામયિકમાં લેખ લખવાની પ્રેરણા આપી અને ભગવાન મારામાં રહીને કાર્ય કરે તેવી દરરોજ પ્રાર્થના કરવા સૂચન કર્યું. તે દ્વારા તેઓએ મને નિયમિત લખવાનો અને તણાવમુક્ત રહેવા નિત્ય ભગવાન સાથે સંવાદ કરવાનો કસબ શિખવાડ્યો.

હવે, મનોજદાસજી જ્યારે મને ચિકિત્સક તરીકેની મારી આગામી ભૂમિકા તરફ દોરી રહ્યા છે, ત્યારે આપણને સૌનેય રોજ ૩૦ મિનિટ ધૂન કરવાની જે આજ્ઞા આપી છે તેના પાલનને પરિણામે હું તે ભૂમિકા નિભાવવા તૈયાર છું તેવું અનુભવું છું. રોજ ધૂન કરવાના નિયમને પાળવા માટેનો શ્રેષ્ઠ રસ્તો મેં ૩૦ મિનિટ બહાર ચાલવા સાથે તેને જોડીને શોધી લીધો છે. આ અઠવાડિયે જ્યારે હું ખુશનુમા સવારે કે ઢળતી સાંજે બહાર ચાલવા નીકળું ત્યારે ભગવાનનું નામ રટતાં રટતાં અને તેઓનાં આશ્ચર્યચકિત કરી દે તેવાં સર્જન પ્રતિ આભાર વ્યક્ત કરતી આનંદસભર મનન કરું છું : મારા ચહેરાને કોમળતાથી સ્પર્શતાં સૂર્યનાં સોનેરી કિરણો, આકાશમાં મુક્તપણે વિહરતા હંસો, પાસેના તળાવમાં નૃત્ય કરતા પાણીના તરંગો, મકાનો પાસેથી પસાર થતાં મનને ભીંજવતી ફૂલોની મીઠી મહેક, વરસાદી રાત પછી ઘાસ પર ચમકતું ઝાકળ અને વસંતની તેમજ નૂતન આરંભની તાજી સુગંધ. ધૂન કરવાની આ એક સરળ આજ્ઞાએ મારામાં એક તદ્દન

આજ્ઞાનું આ સામર્થ્ય છે. એવું નથી કે, આજ્ઞાઓ આપીને આપણા ગુરુજનો આપણું જીવન વધુ મુશ્કેલ બનાવવાનો પ્રયત્ન કરતા હોય છે. ખરી બાબત તો તેનાથી તદ્દન અલગ છે. આપણા ગુરુને ખ્યાલ છે કે, જીવન સ્વાભાવિક રીતે જ કઠિન અને દુ:ખદાયક હોઈ શકે છે, આથી આવી આજ્ઞાઓ આપણને શાંતિ અને સમજદારીથી જીવન જીવવાનો માર્ગ ખોલી આપે છે. જ્યારે હું પાછળ ફરીને મારી આધ્યાત્મિક યાત્રા તરફ દષ્ટિ કરું છું ત્યારે મને લાગે છે કે આ આજ્ઞાઓ તો મારું જીવન બચાવનાર લાઇફ જેકેટ સમાન હતી કે જે મને જીવનરૂપી દરિયામાં તરતા રહેવા માટે મારા માર્ગ પર બિછાવવામાં આવી હતી.

જ્યારે આપણી સમક્ષ કોઈ પડકારભરી સ્થિતિ આવીને ઊભી રહે ત્યારે આપણા ગુરુએ આપેલી આજ્ઞા તેનો સામનો કરવામાં સહાયરૂપ બને છે. આજ્ઞા

એતો આપણા ગુરુનો આપણા પ્રત્યેના અઢળક પ્રેમનો પ્રત્યક્ષ પુરાવો છે.

(સહેલી શેઠના 'બ્રહ્મનિર્ઝર'-મે, ૨૦૨૫ના અંકમાં પ્રકાશિત મૂળ અંગ્રેજી લેખનો ભાવાનુવાદ)

મેં આ લેખ લખવાનું થોડા સમય માટે મુલતવી રાખ્યું હતું. સદ્ગુરુ સંત પૂજ્ય મનોજદાસજીએ મને "ગુરુઆજ્ઞાનો મારા જીવન પર પ્રભાવ" વિષય પર લખવાનું સૂચન કર્યું હતું, પરંતુ, ગુરુઆજ્ઞાના મહિમાને યથાર્થપણે સમજવા માટે સમગ્ર વિશ્વના કોઈપણ શબ્દકોશમાં પૂરતા શબ્દો નથી.

આજ્ઞાઓની મારા જીવન પર પડેલ અસર પર વિચાર કરતાં મને સમજાય છે કે, આવી આજ્ઞાઓ દ્વારા મારા ગુરુજનો મને સ્વસ્થ જીવન જીવવાના અદશ્ય આશીર્વાદ વરસાવી રહ્યાહોય છે.

સદ્ગુરુ સંત પૂ. શાંતિદાદાની પહેલી આજ્ઞા : એક વર્ષ માટે તળેલું ભોજન ન ખાવું. જે દ્વારા મને, મારો દેહ એ આત્માને રહેવા માટેનું સ્થાન છે માટે તેને એક મંદિરની જેમ જાળવવું જરૂરી છે તે શીખવા મળ્યું. જ્યારે મેં અને મારી બહેને આ આજ્ઞા લીધી ત્યારે પિયોરિયા મંડળના અન્ય ચાર સત્સંગીઓએ પણ સ્વેચ્છાએ આ આજ્ઞા સ્વીકારી અને મને સમૂહજીવનના પ્રભાવની પ્રતીતિ થઈ.

મારા માટે બીજી આજ્ઞા : એક વર્ષ સુધી દરરોજ મહત્તમ એક કલાક જ ટી.વી. જોવું. સમય જતાં અમે ટી.વી. જોવામાં ઓછો સમય પસાર કરતાં થયાં ને વધુ સમય એકબીજાં સાથે રહેતાં થયાં તેથી અમારા પરિવારમાં સકારાત્મક ગુણોની વૃદ્ધિ થઈ.

તે પછી : શાંતિદાદાએ મને કેટલાક સત્સંગીઓના સંપર્કમાં રહેવા માટેની પ્રેરણા આપી, જે દ્વારા મને શીખવા મળ્યું કે, મિત્રતા એ મારા સુખી જીવન માટેનું એક પગથિયું છે.

ત્યારબાદ જણાવ્યું : દરરોજ ૧૫ મિનિટ ભગવાનના મહિમાની વાતો લખવી. આથી, મેં રોજનીશી લખવાની અને ભગવાનને દરરોજ પત્રો લખવાની મારી આદત બનાવી દીધી. શાંતિદાદાએ 'ભગવાનની વાતો લખવા' માટે નિર્દેશ કર્યો હતો અને ભગવાન પ્રેમપૂર્વક આપણા મનને શુભ જોવા માટે પ્રેરિત કરતા હોય છે તેથી આ પત્રો ભગવાન પ્રત્યે કૃતજ્ઞતા વ્યક્ત કરતા પત્રો બની ગયા.

તે આજ્ઞા પછી, સંતભગવંત સાહેબજીએ મને નૃત્ય શીખવા માટે પ્રોત્સાહન આપ્યું . નૃત્ય એક સ્વાસ્થ્યપ્રદ આદત બની ગઈ, કે જેને મેં તણાવનો સામનો કરવા માટેના અસરકારક ઉપાય તરીકે અપનાવી.

આ તબક્કે , મારી સપોર્ટ સિસ્ટમ મજબૂત હતી. જીવનના તણાવનો સામનો કરવા માટે મારી પાસે પારિવારિક જોડાણ, મિત્રો, હકારાત્મક વિચારસરણી, રોજનીશી લેખન અને નૃત્ય જેવાં કૌશલ્યોની મજબૂત ટૂલકીટ હતી.

અને પછી શાંતિદાદાએ સિફ્તપૂર્વક મારા જીવનને એક નવી દિશા આપી. તેઓએ મને બાળકો અને કિશોરો માટે એક ટ્રોમા થેરાપિસ્ટ તરીકે પૂર્ણ સમયની નોકરી સ્વીકારવા માટેનું સૂચન કર્યું. જો કે, તેઓ મને વર્ષોથી આ પવિત્ર જવાબદારી માટે તૈયાર કરી રહ્યા હતા. તેઓની બધી આજ્ઞાઓએ મને મારી પોતાની જાતને સંભાળવા માટેનો દઢ આધાર પૂરો પાડ્યો હતો. તેઓએ મારા જીવનને કેવી પ્રેમભરી માવજતથી મઠાર્યું છે, અને દરેક ભક્તના જીવનમાં કેવી

Special niyams for Chaturmaas which begins on 06 July 2025

With the sole intention to please Guruhari Sant Bhagwant Sahebji, let us pray for the strength of God and Guruhari to put these special *niyams* given by Him into practice, with utmost faith and to the best of the ability.

- 1. According to Shri Swaminarayan Bhagwan's *aagna*, after taking a bath, one must do one's daily *pooja* and read five *shlokas* from the 'Shikshapatri' every day. Then one must pray, 'May we remain within the moral and ethical boundaries of the given codes of conduct, and thus offer our devotion and carry out all of our work in this way.'
- 2. After worshiping the idol of Shri Thakorji Maharaj, say Jai Shri Swaminarayan touching the feet of our elders in our family and pray for blessings. Take care of the elders of the house every day and serve them in a way that pleases them.
- 3. According to Brahmaswaroop Yogi Bapa's *aagna*, one must certainly attend the weekly satsang sabha. If there is no sabha in your area, then one must start a sabha and call everyone to attend it. In addition to the weekly satsang sabha, one must do a gharsabha twice in a week.
- 4. From the teachings of Bhagwan Shri Swaminarayan in the "Shri Vachanamrut", one should read, listen, and contemplate one Vachanamrut to embed these teachings into their daily practice either individually or within their family. One should pray to God and Guruhari, requesting their strength.
- 5. One should read the 'Brahmanirzar' magazine in all weekly satsang sabha of a month during sacred *Chaturmaas*.
- 6. With *smruti* of the God and Guruhari, all devotees should chant the "Shri Swaminarayan" Mahamantra daily for half an hour, throughout their lives and especially with particular dedication during the sacred *Chaturmaas* period.
- 7. During the sacred *Chaturmaas* period or at least during the month of *Shravanmaas*, if it aligns with one's health and is approved by a doctor, one should fast by eating only one meal a day.
- 8. During the *Chaturmaas* period, all youth (male-female and young Santo) should undertake special *niyam* of *dharna-parna* for one month or at least fifteen days and maintain awareness regarding their thoughts, speech and behavior pleasing both the God and the Guruhari.
- 9. Throughout their lives and especially during the sacred *Chaturmaas* period, all devotees must adopt this niyam of spiritual austerity to please the God and the Guruhari, maintaining its observance with vigilance and reverence:

"Sadaay sauna goon Gava-Sambhalva-Jova, parantu, koina pan Amahima-Abhav-Bhavpher ke Nakaratmak Tika-Tippani thi door rehvu."

10. In one's daily *pooja*, during the sacred *Chaturmaas* period and throughout their lives, one must offer this prayer:

He Prabhu, Shree Swaminarayan Bhagwan ! He Aksharbrahma Shree Gunatitanand Swamiji ! He Prabhuna Sarva Sakaar, Divya Gunatit Swaroopo ! He Pragat Guruhari Sant Bhagwant Sahebji !

Amara mann ni vrutti akhand Bhagwan na swaroop ma rahe. Amara Guru tatha Pragat Guruhari ni prasannata arthe Guru-Aagna thi ame je seva ke pravrutti ma jodaie, tema fariyad karya vina, sau sathe Samp-Suhradbhav ane Ekta jaalvi, Prabhu nu Karya, Prabhu ni Reete, Prabhu

ane Guruhari Raaji thay tevi reete karie.

He Prabhu ! He Guruhari ! Amaru jivan Guruhari Shastriji Maharaj, Guruhari Yogiji Maharaj tatha Aapna Divya Karya na vahakroop ane Shree Akshar-Purushottam Upasana na aacharan dwara, param divya bani rahe teva aa sankalp sakaar thay te mate Aap ni krupa ane bal ni prarthana sathe "Shree Swaminarayan" Mahamantra ni shraddha purvak ane Guruhari ni smurti sathe dhoon karie chhie.

3 Swaminarayan... Swaminarayan...!

૧ જૂન, રવિવાર... તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ પર દર રવિવારે યોજાતા 'શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ભક્તિ મહાયાગ'માં પધારી યજમાન ભક્તોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી કરમસદમાં નિવાસ કરતાં અલકે શભાઈ-માનસીબહેનના ઘરે દીકરા ચિ. ૠષિલના જન્મદિવસ નિમિત્તે યોજલ મહાપૂજામાં પધારી દર્શન-આશીર્વાદ આપ્યાં.

ર જૂન, સોમવાર... મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી, 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં આશીર્વાદ આપ્યા. 3 જૂન, મંગળવાર... મંદિરજીમાં શ્રીઠાકોરજીનાં દર્શન કરી ધૂન-પ્રાર્થના કરી સૌ સંતો, સ્થાનિક ભક્તો સાથે 'પારમિતા' સભાખંડમાં I.P.L.ની ફાઇનલ ક્રિકેટ મૅચ નિહાળી સૌને સ્મૃતિ આપીઆનંદ કરાવ્યો.

૪ જૂન, બુધવાર... 'પ્રજ્ઞાનતીર્થ સર્વાંગી શિક્ષણ સંસ્થાન'ના નવા સત્રના આરંભે 'પારમિતા' સભાખંડમાં ઉપસ્થિત સૌ શિક્ષકોને આશીર્વાદ આપ્યા તથા શાળામાંથી નિવૃત્ત થતા અને નવા જોડાતા શિક્ષકોને અભિનંદન પાઠવ્યાં. સાંજે 'તીરથ'માં યોજેલ સંતસભામાં પધારી સૌ સંતોને આશીર્વાદ આપ્યા. મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી નૅચરક્યૉરમાં રાજકોટ નિવાસી ગણેશભાઈ અને મુકુંદભાઈને મળવા પધારી તેઓના નિરામય સ્વાસ્થ્ય માટે ધૂન-પ્રાર્થના કરી.

પ જૂન, ગુરુવાર... વિઝાના કામકાજ માટે અમદાવાદ પદ્યાર્યા. વડીલ સાધુ પૂ. ગૌતમદાસજીના ઘરે પદ્યરામણી કરી. ત્યાંથી બીનાબહેનના ઘરે પદ્યાર્યા, જ્યાં સૌ પરિવારજનોએ ભાવથી સત્કાર્યા. ઘરમંદિરમાં આરતી અર્પણ કરી કૉલેજના સહાધ્યાયી જી.કે. પટેલને મળ્યા, જૂનાં સંસ્મરણોને યાદ કરી ગો ષ્ઠિનો આનંદ માણ્યો. ઉપાસના ધામ મંદિરે શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન કરી સભામાં પધારેલા ભક્તોને દર્શન-આશીર્વાદનું સુખ આપ્યું. મોડી રાત્રે બ્રહ્મજ્યોતિ પધાર્યા.

દ જૂન, શુક્રવાર... સવારે નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ઘૂન-પ્રાર્થના કરી 'અક્ષરમહોલ'માં અ.નિ. રોનકભાઈ ઠક્કરના જન્મદિવસ નિમિત્તે યોજેલ મહાપૂજામાં પધારી યજમાનપદે બિરાજમાન વિજયભાઈ-દર્શનાબહેન અને પ્રમોદભાઈ-જશુબહેનને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. મુંબઈથી પધારેલ રાજશ્રીબહેનનાં સ્વાગત કરી આશીર્વાદ આપ્યા. શ્રી અતુલભાઈ પટેલ શ્રી ભાઈકાકા યુનિવર્સિટી અને ચારુતર આરોગ્ય મંડળના ચૅરમૅનપદેથી નિવૃત્ત થઈ આશીર્વાદ લેવા પધાર્યા તેઓનાં અને ચારુતર આરોગ્ય મંડળના સૅક્રેટરીશ્રી અમિતભાઈ પટેલનાં સ્વાગત કરી, મહાપૂજામાં પધારેલા ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા. સાંજે અ.નિ. રોનકભાઈ ઠક્કરના જન્મદિવસ નિમિત્તે યોજેલ ભક્તિ-મહાયાગમાં પધારી યજમાન ભક્તોને દર્શન-આશીર્વાદ આપ્યાં.

૭ જૂન, શનિવાર... અ.નિ. સવિતાબહેન કાથરોટિયાની ત્રયોદશીની મહાપૂજામાં પધારેલાં પરિવારજનોને નિજ આવાસ– 'ઉપાસના'માં દર્શન–આશીર્વાદ આપ્યાં. બ્ર.સ્વ. કાકાજી મહારાજ સ્મૃતિદિન નિમિત્તે યોજેલ કીર્તનસંધ્યામાં પધારી કીર્તનભક્તિનો આનંદ માણી, પધારેલ સૌ ભક્તોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. રાજેશભાઈ–મીનાક્ષીબહેન ને રણદીપભાઈ (નૅચરોપેથી સૅન્ટરના ઑનર)નાં અને પધારેલા સૌ ભક્તોનાં સ્વાગત કરી આશીર્વાદ આપ્યા તેમજ વિદેશ પરત પધારતા ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા.

૮ જૂન, રવિવાર... 'પારમિતા' સભાખંડમાં અ.નિ. પૂજ્ય રામસિંહભાઈ પરમારની ત્રયોદશીની મહાપૂજામાં પધારી પરિવારજનોને, મહેમાનોને દર્શન-આશીર્વાદ આપ્યાં. મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી કરમસદ દર્શનાબહેન-વિજયકુમારના ઘરે પધરામણી કરી ગોષ્ઠિનો આનંદ આપ્યો.

૯ જૂન, સોમવાર... મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી. તીર્થધામ માણાવદર ખાતે સંતશિબિર અને પાટોત્સવપર્વ નિમિત્તે સદ્ગુરુ સંત રતિકાકા અને સંતો-ભક્તોની વિદાય સ્વીકારી પ્રસ્થાન કર્યું. માણાવદર મંદિરે સૌ સંતો-ભક્તોએ ભાવથી સ્વાગત કર્યાં. ગોંડલ અક્ષરદેરી તુલ્ય માણાવદરની દેરીનાં દર્શન કરી ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. સ્વાગતસભામાં દીકરીઓએ સ્વાગતનૃત્ય રજૂ કર્યાં બાદ સંતો-ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા.

૧૦ જૂન, મંગળવાર... માણાવદર મંદિરના હૉલમાં 'શ્રી ગુરુઆજ્ઞા પાલન દ્વારા ગુરુહરિની પ્રસન્નતા' વિષય ઉપર યોજિત

જુલાઈ ૨૦૨૫ * વર્ષ ૪૦ * અંક ૪ * ઉદ્ભિઉંર 🛞 Anoopam

સંતશિબિરમાં પધારી સૌ સંતોનાં માર્ગદર્શન પ્રવચનનાં શ્રવણ કર્યા બાદ સૌ પર આશીર્વાદની વર્ષા કરી.

૧૧ જૂન, બુધવાર... સવારે 'શ્રી ગુરુ આજ્ઞાપાલન દ્વારા ગુરુહરિની પ્રસન્નતા' શિબિરના અંતિમ સત્રમાં પધારી સંતોનાં માર્ગદર્શન પ્રવચનનાં શ્રવણ કરી સૌ પર આશીર્વાદની અદ્ભુત વર્ષા કરી. રાત્રે બ્રહ્મસ્વરૂપ દાદુકાકાજી મહારાજના પ્રાગટ્યદિન નિમિત્તે યોજેલ કીર્તનઆરાધનામાં પધારી કીર્તનભક્તિનો આનંદ માણ્યો અને સમગ્ર સૌરાષ્ટ્ર, કચ્છ, કાઠિયાવાડ અને અન્ય પ્રદેશોમાંથી પધારેલા ભક્તોને દર્શન-આશીર્વાદનું સુખઆપ્યું.

૧૨ જૂન, ગુરુવાર... બ્ર.સ્વ. પ.પૂ. કાકાજી મહારાજના ૧૦૭મા પ્રાગટ્યપર્વે અને અક્ષરદેરીના ૬૧મા પાટોત્સવપર્વે યોજેલ પાટોત્સવ પૂજાવિધિમાં બિરાજમાન સંતો અને ઉપસ્થિત સૌ ભક્તોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. પાટોત્સવ સભામાં અનુપમ મિશનના સૌ સંતો, ગુણાતીત જ્યોતનાં સંત બહેનો, સ્થાનિક ભક્તો તથા બહારગામથી પધારેલા ભક્તોને દર્શન–આશીર્વાદનું સુખઆપ્યું.

93 જૂન, શુક્રવાર... માણાવદરના સંતો-ભક્તોની ભાવભરી વિદાય લઈને નેકનામ (રાજકોટ)માં સંદીપભાઈ હરણિયાની ફૅકટરી 'સાહેબ ફાઇબર'માં પધરામણી કરી. ફૅકટરીના મંદિરની મૂર્તિઓનાં પૂજન કરીને પ્રતિષ્ઠાની આરતી અર્પણ કરી. સંદીપભાઈ તથા સાથે ફૅક્ટરીમાં જોડાયેલ સૌ ભાગીદાર, કાર્યકર્તાઓ ને પરિવારજનોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. મોરબીમાં કનુભાઈ ભટાસણા-નીતાબહેનના ઘરે પધારી, ઘરમંદિરમાં આરતી અર્પણ કરી, પરિવારજનોને આશીર્વાદ આપી નાની વાવડી મંદિરે પદ્યાર્યા. જયેશભાઈ અને સ્થાનિક ભક્તોએ ભવ્ય સ્વાગત કર્યાં. નાનાં દીકરા-દીકરીઓએ સ્વાગતનૃત્ય દ્વારા સુંદર ભક્તિભાવ રજુ કર્યા. શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન કરી, ઉપસ્થિત સૌ ભક્તોને દર્શન આપ્યાં. નાનીવાવડી પટેલ સમાજની વાડીમાં યોજેલ સત્સંગસભામાં પદ્યાર્થા. મોરબી અને નાની વાવડી મંડળની દીકરીઓએ સ્વાગતનૃત્ય કરી ભાવ અર્પણ કર્યા. સભામાં મોરબી, નાની વાવડીના ભક્તો, સ્થાનિક રાજકીય આગેવાનો અને ગ્રામજનોને દર્શન-આશીર્વાદ આપ્યાં. મોડી રાત્રે ચતરભાઈ-વજીબહેનના ઘરે પધરામણી કરી પરિવારજનોને આશીર્વાદ આપી બ્રહ્માનંદ કરાવ્યો. મોરબીમાં મહેશભાઈ-જાગૃતિબહેનના ઘરે રાત્રિરોકાણ કર્યું.

૧૪ જૂન, શનિવાર... મહેશભાઈ-જાગૃતિબહેનના ઘર મંદિરમાં આરતી અર્પણ કરી, ધૂન-પ્રાર્થના કરી પધારેલા ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા. કાનાભાઈના ઘરે પધરામણી કરી ઘરમંદિરમાં આરતી અર્પણ કરી પરિવારજનોને અને આજુબાજુમાં રહેતા ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા. મનીષભાઈ એરણિયા-ભગવતીબહેનના ઘરે પધરામણી કરી ઘરમંદિરમાં આરતી અર્પણ કરી, પરિવારજનો માટે પ્રાર્થના કરી આશીર્વાદ આપ્યા. સંદીપભાઈ એરણિયા-જયશ્રીબહેનના ઘરે પધરામણી કરી ઘરમંદિરમાં આરતી અર્પણ કરી. સાંજે બ્રહ્મજ્યોતિ પધાર્યા.

૧૫ જૂન, રવિવાર... 'અક્ષરમહોલ'માં અક્ષરમુકત મામગેનસાહેબના જન્મદિવસ નિમિત્તે યોજેલ મહાપૂજામાં પધારી પરિવારજનોને આશીર્વાદ આપ્યા. મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-આરતી કરી, 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં પધારીસંતો-ભક્તોને આશીર્વાદઆપ્યા.

૧૬ જૂન, સોમવાર... રાજભોગ આરતી પછી 'અક્ષરમહોલ'માં યોજાતી સભામાં પધારી કચ્છ, અમદાવાદ, ખંભાસલા મંડળના ભક્તોને દર્શન-આશીર્વાદ આપ્યાં. નડિયાદથી પધારેલ વડીલ સાધુ પૂ. સુનીલદાસજીના પ્રાગટયદિને પૂજન કરી, તેઓનાં જીવનમાહાત્મ્યની વાતો કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. નિજ મંદિરજીમાં શ્રીઠાકોરજીનાં દર્શન કરી ધૂન -પ્રાર્થના કર્યાં.

૧૭ જૂન, મંગળવાર... નિજ આવાસ-'ઉપાસના'માં બિરાજી સ્થાનિક ભક્તોને સત્સંગ-ગોષ્ઠિનું સુખઆપ્યું.

૧૮ જૂન, બુધવાર... મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી 'અક્ષરમહોલ'માં અમદાવાદ નિવાસી ડૉ. પાર્થિવભાઈના નૂતન આવાસના ઘરમંદિરમાં પધરાવવાની શ્રી ઠાકોરજીની મૂર્તિ અને ગૃહપ્રવેશની મહાપૂજાનાં નિમંત્રણ કાર્ડનાં પૂજન કરી ડૉ. પાર્થિવભાઈ તથા ઉપસ્થિત પરિવારજનોને આશીર્વાદ આપ્યા. સાંજે 'તીરથ'માં સંતસભામાં પધારી સંતોને આશીર્વાદ આપ્યા. વદ્યભવિદ્યાનગરમાં રાજુ ભાઈ-આશાબહેનના ઘરે પધરામણી કરી, ઘરમંદિરમાં ધૂન-પ્રાર્થના કરી પરિવારજનોને આશીર્વાદ આપ્યા.

૧૯ જૂન, ગુરુવાર... સાંજે મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી. 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં પધારી સત્સંગલાભ આપ્યો. ઑસ્ટ્રેલિયાથી પધારેલા દીપેનભાઈ રુઘાણીનાં સ્વાગત કરી આશીર્વાદ આપ્યા.

૨૦ જૂન, શુક્રવાર... યુ.કે. પરત પધારતાં વિજયભાઈ ઠક્કર-દર્શનાબહેનને યાત્રાની શુભેચ્છાઓ અને આશીર્વાદ પાઠવ્યાં. નૂતન દુકાનનું નિમંત્રણ કાર્ડ લઈને મું બઈથી પધારેલ દીપકભાઈ-શર્મિલાબહેન પઢિયારને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. સાંજે વડોદરાના અનુ પમભાઈ–હે તલબહે નના દીકરા ચિ. કૈ વલ્યની વર્ષગાંઠ નિમિત્તે પધારેલ શંકરદાદા અને પરિવારજનોને 'અક્ષરમહોલ'માં સત્કારી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૧ જૂન, શનિવાર... દહેગામથી પધારેલ વાડીભાઈ, ધનસુખભાઈ અને ભક્તોને મુલાકાત-ગોષ્ઠિનો લાભ આપ્યો. હૈદરાબાદથી પધારેલ ઈશ્વરભાઈ-જ્યોતિબહેનનાં પરિવારજનોને સત્કારી દર્શનનું સુખ આપ્યું. નિજ મંદિરજીમાં ભચાઉ-કચ્છથી પધારેલ પ્રખર નાડી ચિકિત્સક વૈદ્ય ડૉ. રુદ્રાંશજી મહારાજની સાથે મુલાકાત કરી શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન તેમજ આરતીનો લાભ અપાવ્યો. યોગી આરોગ્ય કેન્દ્રની મુલાકાતે ગુણાતીત જ્યોતમાંથી પધારેલ ડૉકટર બહેનોને મળી ગોષ્ઠિનો લાભ આપ્યો. 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં પધારી હૈદરાબાદથી પધારેલ નવદંપતી ચિ. હિતેન-ચિ. પ્રગતિને સ્મૃતિભેટ સાથે આશીર્વાદ પાઠવ્યા. વૈદ્ય ડૉ. રુદ્રાંશજી મહારાજ અને સાથે આવેલ સેવકોનાં સ્વાગત-અભિવાદન કરી સભામાં ઉપસ્થિત સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૨ જૂન, રવિવાર... સવારે વૈદ્ય ડૉ. રુદ્રાંશજી મહારાજે સૌ સદ્ગુરુ સંતોનું સ્વાસ્થ્ય ચૅકઅપ કર્યું. ત્યારબાદ તેઓએ આખો દિવસ સંતો-ભક્તોનાં સ્વાસ્થ્યલક્ષી પરીક્ષણ કર્યાં. મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન કરી, ધૂન-પ્રાર્થના કરી, વૈદ્ય ડૉ. રુદ્રાંશજી મહારાજને વિદાયવેળાએ આશીર્વાદ પાઠવી તેઓ ઉપર ખૂબ પ્રસન્નતાવરસાવી.

૨૩ જૂન, સોમવાર... ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજના સ્મૃતિદિન નિમિત્તે યોજેલ કીર્તનઆરાધનામાં પધારી કીર્તનભક્તિનો આનંદ માણ્યો તેમજ ઉપસ્થિત સૌ ભક્તોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. વિદેશની ધર્મયાત્રાએ પધારતા સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજી, સાધુ પૂ. પરેશદાસજી અને સાધુ પૂ. રવિદાસજીને વિદાયની શુભેચ્છાઓ તેમજ આશીર્વાદ પાઠવ્યાં. વિસાવદર તાલુકા પંચાયતના પ્રમુખ ભરતભાઈ કોટડિયાનાં સ્વાગત કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. અનુપમ મિશન-ન્યૂઝીલૅન્ડના પ્રમુખ શ્રી જોહનુભાઈ-અમિતાબહેન તથા અનુપમ મિશન-ઑસ્ટ્રેલિયાના પ્રમુખ શ્રી દીપેનભાઈ રુઘાણીનાં અભિવાદન કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૪ જૂન, મંગળવાર... સવારે સંતનિવાસ-'પરિમલ'માં પધારી સૌ સંતોને આનંદ કરાવ્યો. વિઝાના કામકાજ માટે અમદાવાદ જતા સંતોને આશીર્વાદ આપ્યા. મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં આશીર્વાદ આપ્યા. **૨૫ જૂન,બુધવાર...** અનુપમ મિશન સંચાલિત 'ડૉ. જિતેન્દ્ર-રીટા પટેલ ઇન્ફોર્મેશન ટેક્નોલૉજી સૅન્ટર', ભક્તિમંદિરનાં વિવિધ પબ્લિકેશન ડિપાર્ટમૅન્ટ્સમાં પધારી સૌ કાર્યકર્તાઓને આશીર્વાદ આપ્યા. સાંજે 'તીરથ'માં સંતસભામાં પધારી આશીર્વાદ આપ્યા. મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં પધારી સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજી દ્વારા કરાયેલ 'વચનામૃત'ના નિરૂપણનું શ્રવણ કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૬ જૂન, ગુરુવાર... વેમારથી પધારેલા ભક્તોને દર્શન-સમાગમનું સુખઆપ્યું. મંદિરજીમાં શ્રીઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં પધારી આશીર્વાદ આપ્યા.

૨૭ જૂન, શુક્રવાર... રથયાત્રા અને અ.નિ. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. શાંતિદાદાના સ્મૃતિદિન નિમિત્તે યોજાયેલ પ્રભાતફેરીમાં સંતો-ભક્તોને દર્શન આપ્યાં. મંદિરજીમાં શણગાર આરતીમાં પધાર્યા, ત્યારબાદ સભામાં સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાના ૮૪મા તિથિ પ્રાગટયદિન નિમિત્તે પધારેલા સૌ ભક્તોને દર્શન–આશીર્વાદ આપ્યાં. 'હૃદયકું જ'–અભિષેક મંડપની પાછળ યોગીબાપાના પ્રાસાદિક આમ્રવૃક્ષનું પુનઃ વાવેતર કર્યું. રાત્રે 'અક્ષરમહોલ'માં રથયાત્રા–અશ્વિનદાદાના પ્રાગટયદિનની સભામાં પધારી સૌ સંતો– ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા અને વિદેશ તીર્થયાત્રામાં પધારતા સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજી, સાધુ પૂ. પરેશદાસજી અને સાધુ પૂ. રવિદાસજીને યાત્રાની શુભેચ્છા અને આશીર્વાદ પાઠવ્યાં.

ર૮ જૂન, શનિવાર... મુંબઈ નિવાસી બાલકૃષ્ણભાઈ મુસાલેનાં દીકરી સના-અભિજિતની સગાઈ નિમિત્તે 'અક્ષરમહોલ'માં યોજેલ મહાપૂજામાં પધારી પરિવારજનોને આશીર્વાદ આપ્યા. નિજ મંદિરમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી નાયબ મામલતદાર શ્રી ચૈતન્યભાઈ સાંગાણીના 'Nectar' પુસ્તકનું અનાવરણ કર્યું.

ર૯ જૂન, રવિવાર... મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી અમદાવાદ ડૉ. પાર્થિવભાઈ-શ્રુતિબહેન મહેતાના નૂતન આવાસ 'સત્ત્વમ'માં પધારી સૌના સ્વાગતભાવનો સ્વીકાર કર્યો. નૂતન ઘરમંદિરમાં મૂર્તિઓની પ્રતિષ્ઠા મહાપૂજામાં ડૉ. પાર્થિવભાઈ-શ્રુતિબહેનને આશીર્વાદ આપ્યા. સભામાં પધારેલા સંતો, ભક્તો, ડૉ. તેજસભાઈ (કાર્ડિયોલૉજિસ્ટ) તથા અનેક ડૉક્ટર્સ અને મહેમાનોને આશીર્વાદ આપ્યા.

૩૦ જૂન, સોમવાર... મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી. 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં આશીર્વાદ આપ્યા. ◆

જુલાઈ ૨૦૨૫ * વર્ષ ૪૦ * અંક ૪ * ઉદ્ભિઈઝર 🛞 Anoopam [23

૧૦ અને ૧૧ જૂન-એમ બે દિવસ 'શ્રી ગુરુ આજ્ઞાપાલન દ્વારા શ્રી ગુરુહરિની પ્રસન્નતા' વિષય પર સંતશિબિરનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. ૧૦મીએ સવાર-સાંજનાં બે સત્રો ને ૧૧મીએ સવારનું સત્ર એમકુલ ત્રણ સત્રોમાં સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતોનાં સાંનિધ્યે સંતશિબિરમાં અધ્યાત્મલક્ષી, આચારસં હિતાલક્ષી, સત્સંગ વ્યવસ્થાપનલક્ષીઅદૃભૂતવાતો થઈ, જેમાં સૌએ ખૂબબળ મેળવ્યાં.

૧૧ જૂન - બ્રહ્મસ્વરૂપ કાકાજી મહારાજના પ્રાગટ્યપર્વની પૂર્વ સંધ્યાએ સંતો દ્વારા અદ્ભુત કીર્તન આરાધના પ્રસ્તુત થઈ. સંતો અને ભાવિક યુવાઓના મધુર કંઠે રેલાયેલાં મહિમાસભર કીર્તનોનાં શ્રવણ કરી સૌ મંત્રમુગ્ધ થઈ ગયા. સંતભગવંત સાહેબજીના દિવ્ય સાંનિધ્યે પ્રગટ થતા આ બ્રહ્માનંદને માણી સ્થાનિક હરિભક્તો નાચી ઉઠ્યા. સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાએ આ પ્રસંગે આશીર્વાદ વરસાવી રાજીપો વ્યક્ત કર્યો.

૧૨ જૂન – માણાવદરની પ્રાસાદિક શ્રી અક્ષરદેરીનો પાટોત્સવ અને પ.પૂ. કાકાજી મહારાજનો પ્રાગટ્યદિન ! વહેલી સવારથી ધૂન પ્રભાતિયાં – આરતી દ્વારા દિવસનો શુભ આરંભ થયો. ત્યારબાદ સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતોની ઉપસ્થિતિમાં શાસ્ત્રોક્ત વિધિ દ્વારા પાટોત્સવ વિધિ સાધુ પૂ. ઉત્પલદાસજી, પૂ. સરજુદાસ અને પૂ. તુષારદાસે અત્યંત ભાવથી કરાવી અને વડીલ સંતોએ અપાર ભક્તિથી શ્રી ઠાકોરજી સમક્ષ પધારી પાટોત્સવ પૂજન કર્યાં. પાટોત્સવની આરતી સંતભગવંત સાહેબજીએ ઉતારી સૌને અદ્ભુત સ્મૃતિઓ આપી.

પાટોત્સવ વિધિ બાદ મંદિરની બહાર હૉલમાં મુખ્ય સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. શ્રી ઠાકોરજી મહારાજ અને મંચસ્થ સૌનાં

માણાવદર તીર્થમાં ઉત્સવ આનંદ

શ્રી અક્ષરદેરી સમાન પ્રાસાદિક માણાવદર મંદિરનો ૬૧મો પાટોત્સવ અને બ્રહ્મસ્વરૂપ કાકાજી મહારાજનો ૧૦૮મો પ્રાગટ્યદિન ૧૨ જૂન ૨૦૨૫ના રોજ સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતોની પુનિત ઉપસ્થિતિમાં ભવ્યતાથી ઉજવાયો. બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજે સ્વહસ્તે પ્રાણપ્રતિષ્ઠા કરી ભક્તોને ભેટ દીધેલી પ્રસાદીની અક્ષરદેરીમાં ઉત્સવ આનંદ ૬ જૂનથી જ શરૂ થઈ ગયો. ૬ જૂને વહેલી સવારે યોગી ડિવાઇન સોસાયટી-પવઈથી પૂ. ભરતભાઈ, પૂ. વશીભાઈ ને સંતો સાથે ૨૦૦ જેટલા અક્ષરમૂકતો માણાવદર પધાર્યા. સ્થાનિક સંતો-ભક્તોએ તેઓનાં સ્વાગત કર્યાં. ત્યારબાદ ત્રણ દિવસ સુધી માણાવદર રોકાઈને વિવિધ ઉત્સવોમાં સહભાગી બની, સૌરાષ્ટ્રનાં પ્રાસાદિક સ્થાનોની પંચતીર્થી યાત્રા કરી. ૭ જૂનના રોજ સાંજે બ્રહ્મસ્વરૂપ કાકાજી મહારાજની સ્મૃતિમાં સુંદર કીર્તન આરાધનાનું આયોજન થયું, તેમાં મહારાષ્ટ્ર અને સૌરાષ્ટ્રનાં યુવાન-યુવતીઓએ ખૂબ અદ્ભુત ભજનો ગાયાં. ૮ જૂનના રોજ બ્રહ્મસ્વરૂપ કાકાજી મહારાજના માહાત્મ્યદર્શનની સભામાં પૂ. ભરતભાઈ અને પૂ. વશીભાઈએ આધ્યાત્મિક ભાથું પીરસ્યું તથા પૂ. કાકાજી મહારાજની અમૃતવાણીનાં ઑડિયો ક્લિપ દ્વરા શ્રવણ કરી સૌએ ધન્યતા અનુભવી.

૯ જૂનની સાંજે ગુરુહરિ સંતભગવંત સાહેબજી તેઓની સાથે સદ્ગુરુ સંતો પૂ. અશ્વિનદાદા, પૂ. અરુણદાદા, પૂ. મનોજદાસજી અને ૫૫ જેટલા સંતોને લઈને માણાવદર પધાર્યા. આ ધન્ય પ્રસંગે સૌરાષ્ટ્ર અને કચ્છની દીકરીઓએ નૃત્ય દ્વારા સૌ સંતોનાં ખૂબ સુંદર સ્વાગત કર્યાં. સ્વાગતસભામાં સંતભગવંત સાહેબજીએ રૂડા આશીર્વાદ વરસાવી સૌને અલૌકિક સુખઆપ્યું.

માણાવદર તીર્થમાં સાહેબજીના સાંનિધ્યે સંતો-યુવાનો દ્વારા અર્પણ કીર્તનઆરાધના

સ્વાગતનૃત્ય દ્વારા સાહેબજી અને સંતોનાં માણાવદર તીર્થમાં સ્વાગત

કરવામાં આવ્યું, જેનાં દર્શન દેશ-પરદેશમાં વસતા હજારો ભક્તોએ કર્યા. સંતભગવંત સાહેબજીએ આ પ્રસંગે પૂ. અશ્વિનદાદાની સેવાને બિરદાવી પ્રસન્નતા વ્યક્ત કરી અને આશીર્વાદ વરસાવી તેઓના મહિમાની અદ્ભુતવાતો કરી.

સાંજે 'યોગીપ્રસાદ'ના સભાખંડમાં માહાત્મ્યદર્શન સભા યોજાઈ. સભામાં પૂજન અને પુખ્પાર્પણ થયા બાદ પ્રાસંગિક મહિમાગાન કરવામાં આવ્યાં. ભાવિશાબહેન (યુ.કે.), દીપેનભાઈ રુઘાણી (ઑસ્ટ્રૅલિયા)એ અનુભવદર્શન કરાવી વિશેષ મહિમા ગાયો. ત્યારબાદ સાધુ પૂ. રવિદાસજી અને સાધુ પૂ. સતીશદાસજીએ પૂ. અશ્વિનદાદાની ગુરુભક્તિ અને પ્રભુભક્તિનાં અદ્ભુત દર્શન કરાવ્યાં. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજી તથા સાધુ પૂ. પરેશદાસજી, સાધુ પૂ. રવિદાસજી પરદેશની ધર્મયાત્રાએ પધારતા હોવાથી તેઓને સભામાં ભાવભરી વિદાય આપવામાં આવી. પૂ. મનોજદાસજીએ પ્રાસંગિક ઉદ્બોધન કરી પૂ. અશ્વિનદાદાના મહિમાને વિસ્તારી સુંદર સમજણ પૂરી પાડી. પૂ. અશ્વિનદાદા અને સંતભગવંત સાહેબજીએ આશીર્વાદ વરસાવી સૌને કૃતાર્થ કર્યા. મહિમાની વર્ષામાં ભીંજાઈસૌ અપાર આનંદમાં ગરકાવથયા.

★ ઉપાસના ધામ, ખારઘર : ૨૮ જૂન ૨૦૨૫, શનિવારના રોજ ઉપાસના ધામ, ખારઘર ખાતે યોજિત અઠવાડિક સત્સંગસભામાં સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાનો ૮૪મો પ્રાગટ્યદિન મું બઈ પ્રદેશના હરિભક્તોએ મહિમાસભર ભક્તિ સાથે સાધુ પૂ. દિનેશદાસજી, પૂ. હરિકૃષ્ણદાસજી તથા કે. સી. સિંહસાહેબની ઉપસ્થિતિમાં ઊજવ્યો. સૂરવૃંદનાં બાળ સેવકોએ પૂ. અશ્વિનદાદાને પ્રિય ભજનો ગાઈને ભક્તિ અર્પણ કરી. ડૉ. હિતેન્દ્રભાઈ ભીરૂડ અને દેવેનભાઈએ સૌ વતી પૂજન અને હાર અર્પણ કરી ભાવ ધર્યા. બ્રિજભાઈ, હસમુખભાઈ, પારસભાઈ તથા લવીનાબહેને પૂ. અશ્વિનદાદા સાથેના સ્વાનુભવો તથા તેઓની આજ્ઞાથી જીવનમાં આવેલ હકારાત્મક પરિવર્તનોની વાતો કરી અંતરથી કૃતજ્ઞતાભાવ અર્પણ કરી. 'જીવનું રૂડું કરે તેવા સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદા છે' તેમ જણાવી સાધુ પૂ. દિનેશદાસજીએ આશીર્વાદ વરસાવી સૌને મહિમામાં લીન કર્યાં.

* ઉપાસના ધામ, સુરત : ૨૯ જૂન ૨૦૨૫ના રોજ સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાના ૮૪મા પ્રાગટ્યપર્વની ઉજવણી સુરતના ઉપાસના ધામ ખાતે કરવામાં આવી. આ પ્રસંગે બ્રહ્મજ્યોતિથી સાધુ પૂ. રમેશદાસજી– ઝા, સાધુ પૂ. રાજુદાસજી અને સાધુ પૂ. દિવ્યેશદાસજી પધાર્યા. ખૂબ મોટી સંખ્યામાં ભક્તોએ પધારી આ ઉત્સવનો આનંદ માણ્યો. બાળમંડળનાં ભક્તિબહેન, યુવાનો પૈકી દેવભાઈ અને નેન્સીબહેન, ગૃહસ્થ અક્ષરમુકતો પૈકી મીનાક્ષીબહેન, ચંદ્રિકાબહેન, અરવિંદભાઈ નાવડિયા, મૂકેશભાઈ, અશ્વિનભાઈ હીરપરા, પૂનમભાઈ શર્મા આદિ ભક્તોએ પૂ. અશ્વિનદાદા

પૂજન કરી, પુખ્પાર્પણ દ્વારા સ્વાગત કરી સત્સંગસભાનો આરંભ થયો. સભામાં બિરાજભાઈ, મુકુન્દભાઈએ અક્ષરદેરી અને તેની સેવામાં સમર્પિત અનુપમ મિશનના સંતોના મહિમાની મનનીય વાતો કરી. ત્યારબાદ સાધુ પૂ. દિનેશદાસજીએ મહિમાગાન કર્યું. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીએ અક્ષરદેરીના શ્રી ઠાકોરજી સન્મુખ દરરોજ ૧૫ મિનિટ ધૂન કરવાની આજ્ઞા કરી આશીર્વાદ વરસાવ્યા. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાએ કાકાજી મહારાજના મહિમાની વાતો કરી શ્રી ગુરુ આજ્ઞાપાલનનું મહત્ત્વ અને તેની અનિવાર્યતા સમજાવી આશિષ પ્રદાન કરી. સંતભગવંત સાહેબજીએ આશીર્વાદ પ્રદાન કર્યા અને કોઈના પણ અભાવ, અવગુણ, ખટપટ, માથાકૂટમાં પડ્યા વગર સૌના ગુણ ગાઈ, જોઈ, સાંભળી અહોહોભાવે સંતોનાં વચને સેવા-ભક્તિમાં રસબસ રહેવાનું માર્ગદર્શન આપ્યું. તેઓએ સૌ સંતો અને યુવાઓની ભક્તિને બિરદાવી. અંતે શ્રી ઠાકોરજીને ભાવથી અન્નકૂટ અઘ્ર્ય અર્પણ કરવામાં આવ્યો. અન્નકૂટનીઆરતીઅર્પણ કરી, સત્સંગ-સમાગમનો પરમઆનંદ મેળવી સૌએ ધન્યતાની અનુભૃતિકરી.

સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદા પ્રાગટ્ય ઉત્સવ

★ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી : રથયાત્રા - સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાનો તિથિ પ્રમાણેનો પ્રાગટ્યદિન ! ૨૭ જૂન ૨૦૨૫, રથયાત્રાના મહામંગલકારી પર્વે સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાનો ૮૪મો પ્રાગટ્યોત્સવ અત્યંત ભક્તિભાવપૂર્વક ઊજવવામાં આવ્યો. વિશેષ તો, સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાએ સ્વહસ્તે તૈયાર કરેલ વિશિષ્ટ વાઘા આજે શ્રી ઠાકોરજી મહારાજે ધારણ કર્યા હતા. પૂ. અશ્વિનદાદાએ મુખ્ય મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની શણગાર આરતી અર્પણ કરી દિવ્ય દર્શનનો લાભ આપ્યો. ૮૪ વર્ષે પણ તેઓ દ્વારા અર્પણ કરાયેલ ભક્તિની પરાકાષ્ઠાનાં દર્શન કરી સૌ ભાવવિભોર થયા. આ પ્રસંગનું જીવંત પ્રસારણ ડિજિટલ માધ્યમ દ્વારા

બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીમાં સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાના ૮૪મા પ્રાગટ્વપર્વનું મંચદર્શન

ઉદ્બોધન કર્યું. અને સાધુ પૂ. હરેશદાસજી તથા પૂ. અશોકદાસજીએ મહિમાગાન કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

★ ઉપાસના ધામ, ફ્લૉરિડા : અનુપમ મિશન, ફ્લૉરિડા મંડળ દ્વારા ૨૮ જૂન ૨૦૨૫ના રોજ લૅકલૅન્ડ સ્થિત મંદિરે સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાના ૮૪મા પ્રાગટ્યદિનની સભા યોજી ભક્તિ અર્પણ કરવામાં આવી. સતત ત્રણ કલાક સુધી સાધુ પૂ. નરેન્દ્રદાસજી અને સાધુ પૂ. અરવિંદદાસજીનાં સાંનિધ્યે ખૂબ અદ્ભુત ઉજવણી સંપન્ન થઈ. મીનેશભાઈએ પૂ. અશ્વિનદાદા અને સંતભગવંત સાહેબજીનાં અપ્રતિમ માહાત્મ્યની વાતો કરી. યુવાઓએ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ પ્રસ્તુત કરીને ભક્તિ અદા કરી. મંડળના વડીલોએ પણ આ પ્રસંગે વિશેષ ભાવ ધર્યા. નિલેશભાઈ, હરેનભાઈનાં માર્ગદર્શન હેઠળ સૌ ભક્તોએ ભક્તિ અદા કરી અંતરની ભાવવંદના ધરી.

ઝેન કિડ્સ રિટ્રીટ

૮ જૂન ૨૦૨૫, રવિવારના રોજ અમૅરિકાના ફ્રિમૉન્ટ મંડળના ભક્તોએ ભાવેશભાઈ-છાયાબહેનનાં માર્ગદર્શન હેઠળ અનુપમ મિશન 'Cares' અંતર્ગત ઝેન કિડ્સ રિટ્રીટનું આયોજન કર્યું. આ રિટ્રીટની થીમ વિશ્વયોગ દિવસ નિમિત્તે 'યોગ' રાખવામાં આવી હતી. રિટ્રીટમાં સહભાગી બાળકો નિયમિત યોગાસન, પ્રાણાયામ, સૂર્ય નમસ્કાર આદિ કરવાનું શીખ્યાં. પૌષ્ટિક આહાર અને નિયમિત યોગના અભ્યાસ દ્વારા માનસિક સ્વસ્થતા મેળવવાની સમજણ રિટ્રીટમાં તેઓને પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા આપવામાં આવી. એકાગ્રતા અને યાદશક્તિ વધે તેવી રમતો રમાડી તેમજ આર્ટ-ક્રાફ્ટ અને જંગલ વૉક જેવી પ્રવૃત્તિઓ કરાવીને પણ રિટ્રીટનાં સહભાગી બાળકોએ આનંદ માણ્યો. સમગ્ર રિટ્રીટ સફળ બનાવવા માટે સ્થાનિક જવાબદાર યુવાઓએ ખૂબ દાખડો કરી ભક્તિ અદા કરી. સંતભગવંત સાહેબજીએ સૌ પર ફોનના માધ્યમથી પ્રસન્નતા વરસાવી.

સાથેનાં દિવ્ય સંસ્મરણો અને સ્વાનુભવો વર્ણવ્યાં. સાધુ પૂ. રાજુદાસજી અને સાધુ પૂ. રમેશદાસજીએ અદ્ભુત મહિમા ગાઈને સત્સંગસુખ પ્રદાન કર્યું. બાળમંડળ દ્વારા પૂ. અશ્વિનદાદા માટે તૈયાર કરાયેલ વિશિષ્ટ કાર્ડ સંતોને અર્પણ કર્યું. સભાને અંતે ડૉ. બિમલભાઈ સુખડિયાએ આભારદર્શન કરીસૌનીસેવાને બિરદાવી.

★ ઉપાસના ધામ, અમદાવાદ : ૨૯ જૂન ૨૦૨૫, રવિવારના રોજ સાંજે ઉપાસના ધામ, અમદાવાદ ખાતે માસિક કીર્તન આરાધનામાં સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાનો ૮૪મો પ્રાગટયદિન તેઓના તથા સાધુ પૂ. ગૌતમદાસજી, પૂ. હર્ષદદાસજી, પૂ. પ્રિયકાન્તદાસજી, પૂ. સતીશદાસજી, પૂ. ઉત્પલદાસજી, પૂ. મૂકેશદાસજી અને પૂ. ચંદ્રેશદાસજીનાં સાંનિધ્યે ભવ્ય રીતે ઉજવાયો. સભા પ્રારંભે સૂરવૃંદ દ્વારા સુંદર કીર્તનભક્તિ અર્પણ થઈ. આ પ્રસંગે ઇંગ્લેન્ડ પરત પધારી રહેલાં ભાવિશાબહેનને યાત્રાની શુભેચ્છાઓ અર્પણ કરવામાં આવી.

બાળમંડળનાં લગભગ ૩૫ જેટલાં દીકરા-દીકરીઓએ પોતે જાતે બનાવેલ કાર્ડ અર્પણ કર્યાં તેમજ 'સ્વામીની વાતો', શ્લોકો જેવું કંઈક ને કંઈક મુખપાઠરૂપે બોલીને ભેટ રૂપે અશ્વિનદાદાને અર્પણ કર્યાં. સાધુ પૂ. મૂકેશદાસજી અને પૂ. ઉત્પલદાસજીએ મહિમાગાન પ્રવચન કર્યાં તથા સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાએ સૌને કોન દ્વારા આશીર્વાદ આપ્યા. ◆ ★ ઉપાસના ધામ, શિણાય : ૨૯ જૂન ૨૦૨૫, રવિવારના રોજ ૧૫૫મી માસિક કીર્ત નસં ધ્યામાં સ્થાનિક ભક્તો દ્વારા સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાના ૮૪મા પ્રાગટ્યદિનની ઉજવણી કરવામાં આવી. આ પ્રસંગે બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીથી સાધુ પૂ.અશોકદાસજી અને માણાવદરથી સાધુ પૂ. હરેશદાસજી પધાર્યા. સૌ સ્થાનિક ભક્તોએ ભેગા મળી ભજનસંધ્યાની રમઝટ માણી. કીર્તનભક્તિ દ્વારા સૂરવૃંદના સૌ ભક્ત કલાકારોએ ઉપસ્થિત સૌને ભક્તિરસમાં તરબોળ કર્યા. ત્યારબાદ જતીનભાઈએ પ્રાસંગિક

ઉપાસના ધામ, અમદાવાદ મંદિરે પૂ. અશ્વિનદાદાના પ્રાગટ્યદિનની સભામાં આશીર્દાન

ઉપાસના ધામ, સુરત મંદિરે સંતોનાં સાંનિધ્યે પૂ. અશ્વિનદાદા પ્રાગટ્યદિનની ઉજવણી

માણાવદર મંદિરે 'શ્રી ગુરુ આજ્ઞાપાલન દ્વારા શ્રી ગુરુહરિની પ્રસન્નતા' વિષય પર યોજિત સંતશિબિરમાં સદ્ગુરુ સંતો દ્વારા આધ્યાત્મિક માર્ગદર્શન અને આશીર્દાન

20

માણાવદર મંદિર પાટોત્સવ અને કાકાજી પ્રાગટ્યપર્વની સભામાં સાહેબજીનાં આશીર્દાન

શ્રી અક્ષરદેરી તુલ્ય માણાવદર મંદિરનાં પાટોત્સવ પૂજન કરતા વડીલ સંતો

માણાવદર મંદિરે સંતશિબિરમાં સંતભગવંત સાહેબજીના સાંનિધ્યમાં વ્રતધારી સંતો

અમૅરિકા-ઇંગ્લૅન્ડની ધર્મયાત્રાએ પધારતા સંતોને આશીર્દાન

પાટોત્સવ આરતી અર્પણ કરતા સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતો

તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ પર યોગાચાર્ય ડૉ. રુદ્રાંશજી મહારાજનાં અભિવાદન

રથયાત્રાના પાવનપર્વે શ્રી ઠાકોરજીને સદ્ગુર સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદા દ્વારા તૈયાર કરાયેલ કલાત્મક વાઘા અર્પણ તથા આરતી અર્પણ

સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાના ૮૪મા તિથિ પ્રાગટ્યદિને વિશિષ્ટ ભક્તિનાં દર્શન કરી સંતભગવંત સાહેબજી દ્વારા પ્રસન્નતાપૂર્ણ આશીર્દાન

26

પ્રાસાદિક અભિષેક મંડપમાં સૌનાં કલ્યાણ અર્થે અભિષેક અર્પણ

પ્. અશ્વિનદાદા તિથિ પ્રાગટ્યદિનની સભામાં સંતભગવંત સાહેબજીની પ્રસન્નતાનાં દિવ્ય દર્શન

=>11-

To,

Regd. News Paper / Air Mail / Book Post

Brahmanirzar Monthly R.N.I. New Delhi No.: 69476/86 * Po. Regd. No. AND/303/2024-26

- * Date of Publication : 14th of each Month
- * Date of Posting : 15th of each Month * Posted at: Vallabh Vidhyanagar Post Office

"Brahmanirzar" Monthly Postal Reg. No. RO - VDR/AND - 303 * Date of Dispatch : 15-7-2025 * Office of Origin : Vallabh vidhyanagar Founder Editor : Shantibhai F. Patel * Editor : Sandipbhai R. Shah

Published by : Dilipbhai V. Desai on behalf of Anoopam Mission.* Published at : Mogri 388 345, Gujarat Printed by : Pradip S. Giri * Printed at : Prizam Printers and Publishers Ltd., Amdavad 380 008

If Undelivered Please return to :

Anoopam Mission, Brahmajyoti, Yogiji Marg, Mogri-388 345, Dist. Anand,

Gujarat, India * Phone : (02692) 230483, 230544

email : amindia@anoopam.org * website: www.anoopam.org